

e L N G ou aià

Revista social i cultural

núm. 12 / agost 2009

festa major 09

Amb els més petits
hi tenim les atencions
més grans...

Aquesta és la tasca del teu Consell Comarcal.
Donar suport a tots els veïns del Tarragonès i arribar allí
on els municipis tot sols no ho poden fer .
Per això, amb els més petits hi tenim les atencions més
grans i amb tots plegats sumem forces.

Des del Consell Comarcal del Tarragonès
cada dia treballem amb tu.

CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS

Carrer de les Coques, 3 - 43003 TARRAGONA
Tel. 977 244 500 - Fax. 977 244 513

EDITORIAL

PANDÈMIA. Finalment l'OMS va pronunciar la paraula com si fos la fi d'un culebrot que, capítol rera capítol, fase rera fase se'ns va anar avançant, i, estranyament, no va fer que ens alarméssim pas massa. En un primer moment la notícia va arribar en forma de mort; la grip va fer estralls entre els afectats a Mèxic. Tenia la pinta de ser un fenomen fora de control, com aquells bacteris que s'escapen de laboratoris en pel·lícules catastrofistes, on la dinya quasi tot-hom, menys els protagonistes. Tot va anar diluint-se quan vam ser conscients del les condicions higièniques de què gaudeixen en aquell país i del poc accés que té la majoria de població a la sanitat. Per sort, els d'occident, tenim bones reserves d'antigripals i en cas que la cosa anés a més, sembla ser, que hi podríem fer front o, si més no, així ens ho han venut. En aquest film som els "guapos".

I és que, com sempre s'ha dit, tot depèn del color del vidre amb què es miren les coses i, en aquest cas, del lloc on es visqui, ja que, encara que dia a dia en molts llocs del tercer món moren milers de persones per malalties que són curables, aquest fet no omple pàgines de diaris ni minuts de telenotícies, però sí que ho fan aquests fenòmens que traspassen les fronteres i que amenacen l'estat del benestar que es gaudeix a ca nostra. Una cosa és l'exotisme i la genuïtat que ens encanta trobar quan anem de viatge i una altra de ben diferent és que els que ens visitin portin la maleta plena i no pas de glamour. Si cal fumiguem-ho tot de dalt a baix.

I ves per on, que la culpa és dels porcs i, com si aquests no en tinguessin prou de desqualificatius, ara, per postres, grip porcina. Perquè ells no parlen, que sinó, potser això de porcs, amb tot el que comporta, ells ho atribuirien a molts de dues potes.

La veritat és que pocs ens en salvaríem, però, amb més o menys mesura, i sinó, el que estigui lliure de pena que tiri la primera pedra. Des de la nostra individualitat, o egoisme segons el moment, amb un: - Què vols fer-hi! Ja se sap, no es pot parar, la vida continua! Si et toca t'ha tocat, no en treus res de preocupar-te'n abans.... tots continuem fent la nostra i potser així ha de ser perquè el món no s'atura o potser és dolent i seria millor una mica més de transgressió, de revolució, que ens conduís a grans canvis i transformacions com ha passat molts cops a la història.

Sigui com sigui el nostre "tantsefotisme" és relatiu o si més no, no és del tot passiu. Vegem com a mostra l'activitat que un cop més es descriu en eL Nou Gaià. I és que la Nou és un poble viu, on la seva gent de manera dinàmica combina l'activitat laboral amb la sociocultural. I si un poble és inquiet culturalment, aquest també va progressant cap a estadis evolutius més rics on els valors hi tenen una gran presència. Aquesta és l'esperança dels qui creiem que l'esforç a la llarga dóna grans resultats i que no cal ser herois de grans batalles perquè amb el treball del dia a dia es poden assolir grans fites.

Núm. 12 - Agost 2009

4	Grup Sardanista de la Nou de Gaià
6	Carnaval 2009
7	Activitats Extraescolars
8	Diada de Sant Jordi
9	Grup de Dones
11	Grup de Diables Trencanous
15	Món Rural
16	"El Club" Associació de Ball
17	Kurcats
17	Teatre de cabaret
18	Llibre del Consell del Lloch de la Nou
25	Homenatge de 1922 del poble de la Nou
28	Poemari de José Antonio García
29	Lectura. Les Veus del Panamo
30	El triplet del Barça
36	Pandemia por el virus de la Influenza A, H1N1
38	Curset d'iniciació a la fotografia digital
40	Vicenç Ferrer
42	Els Safarells
44	La Biblioteca
45	Festa Major
45	Plataforma Salvem El Gaià
46	Registre Civil
47	Entretenciments
47	Telèfons d'interès

eL Nou Gaià

Consell de Redacció
Ma. Teresa Figueras
Oscar Martí
Núria Virgili
Ignacio S. Mincholed
Concha González
Martí Martí
Esther Bernadó
David Pallarès

Edita
Regidoria de Cultura, Acció Ciutadana
i Serveis Socials

Disseny i Maquetació
Juanjo Fuster

Imprimeix
Infotècnica - tot per l'oficina
Dipòsit legal: T-1732-2003
ISSN 2013-4169

Amb la col·laboració de:
Consell Comarcal del Tarragonès
Diputació de Tarragona

Grup Sardanista de la Nou de Gaià

El Silvestre Suñé i els nens que van assistir al curs de sardanes

4

La sardana es transmet amb èxit als més petits

A iniciativa de l'AMPA de l'escola Codinetes, el Grup Sardanista imparteix un curs durant el mes de març per ensenyar la dansa tradicional catalana a la quitxalla

Pel Grup Sardanista

Curset de sardanes a l'escola

Durant el mes de març, el Sr. Silvestre Suñé i la Sra. Teresa Dalmau van realitzar un curs de sardanes al CEIP Codinetes que l'AMPA feia temps que volia realitzar i que va demanar al Grup Sardanista per fer-lo. De cara al curs vinent esperem realitzar-lo durant uns quants dies més, per poder perfeccionar els passos. Gràcies a tots per l'interès.

XXIè. Aplec de Sardanes "Gran Jardí"

S'acostava el dia escollit per celebrar el nostre vint-i-unè Aplec de sardanes i els homes del temps ja ens anunciaven per la tele que el dia no seria gaire primaveral, més aviat ennuvolat i amb probabilitat de pluja. I així va ser. El dissabte ja no es va poder engalanar el jardí amb les senyeres i tampoc el mateix dia 29 de bon matí. Però ja hi estem acostumats i la sala del casal ja estava preparada per acollir els sardanistes vinguts d'arreu de Catalunya.

Les cobles la Principal d'Olot i la Reus Jove anaven arribant i, a les 11h., es va donar la benvinguda als més matiners. Tot seguit les cobles van començar a interpretar les sardanes balladores i de diferents autors. Cap a la una arribava la presentació dels alumnes de l'escola Codinetes que havien assistit al curset i que ens van deixar parats de la sardana tan bonica que ens van ballar. Després, els agraïments per part de l'AMPA al Sr. Suñé i també el Grup Sardanista li va voler agrair la seva dedicació amb una litografia del quadre que ens van regalar pel 20è Aniversari.

A causa de la pluja, l'aplec d'enguany es va haver de celebrar a l'interior del casal

El dinar, com ja és tradició, el van preparar els cuiners locals i tothom va poder repetir d'arròs fins que el cos va dir prou. Les postres, amb els fruits secs i la coca i tot regat amb el vi cedit per la Cooperativa "Verge de les Neus". Aquest any però vam haver d'esperar a acabar les sardanes del matí per muntar les taules, ja que es ballava dins la sala i després desmuntar-les ràpid, cosa que va trencar la sobretaula de molts col·laboradors. Agrair des d'aquestes ratlles a tots els socis i col·laboradors, a l'Ajuntament i també a tots els voluntaris el seu ajut perquè tot surti bé. A la tarda vam sentir la sardana dedicada a l'Aplec, la "Gran Jardí" d'en Tomàs Gil i Membrado i amb el Visca final s'acabà l'Aplec amb l'esperança de retrobar-nos l'any vinent. Els no-sardanistes van poder ballar com els altres anys dos balls vuitcentistes que ajuden que la fi de festa sigui més lluïda.

Arribada de la Flama del Canigó

Un any més les entitats nouenques del Grup Sardanista i el diables Trencanous van implicar-se i unir-se per fer arribar a la Nou i als pobles del Baix Gaià la Flama del Canigó. Va ser rebuda al jardí municipal al vespre del solstici d'estiu, tarda-nit de la revetlla de Sant Joan, amb assistència de moltes persones del poble. Aquest any van recollir la flama els pobles veïns de Torredembarra, Creixell i el Catllar. Moltes gràcies a tots per fer-nos costat i escampar aquesta flama per tot el territori. Tal com ens deia el Sr.

Sardana de presentació dels nens de les escoles

Els cuiners servint l'arròs

Joan F. Mira, autor del missatge d'aquest any: "S'encendran els focs als cims de les muntanyes, potser recordarem imatges màgiques i antigues, ens farem il·lusions noves, renovarem algun punt de la fe, creurem una mica en nosaltres mateixos, i tot això és molt bo i molt saludable.

Els pobles de Torredembarra, Creixell i el Catllar recullen la flama de Sant Joan al nostre poble

Els símbols, les flames, la festa, el ritual són insubstituïbles. Però també són imprescindibles la reflexió, el pensament, la constatació de la realitat, la constància... I en la nostra realitat, al nostre país, és necessària una fe no solament en el valor de la llengua comuna, sinó en el de la seua unitat.... Sant Joan és un dia, la flama és un ritual, però la llengua que ens uneix la mantindrem viva i unida, llegint llibres, tota la resta dels dies de l'any."

5

Grup Sardanista de la Nou de Gaià / La sardana es transmet amb èxit als més petits

Després tot repartint la coca i el cava el diables Tren-canous van encendre la gran foguera i ens van oferir el seu espectacle pirotècnic.

Repetim gràcies a tots, als assistents, als organitzadors i a l'Ajuntament per la seva col·laboració oferint-nos la coca.

Fira d'entitats

A finals de setembre se celebrarà la 2a. Fira d'entitats i nosaltres hi serem. Volem que participeu tots al taller que realitzarem de repartiment de sardanes. També farem els passos per tothom qui en vulgui aprendre i al final ballarem una sardana.

Carnaval 2009

Caritat per al pobre Pep!

Després de la tradicional rua, hi va haver un sopar i ball al Casal.

Per l'AMPA

La rua desfilant pels carrers del poble

El tema d'enguany: l'espai

Com cada any per aquestes dates els nens i nenes de la Nou, així com els grans, surten als carrers per demanar caritat per al pobre Pep, o el que és el mateix, el Carnestoltes.

Aquest any el carnaval, com no pot ser d'altra manera, va ser seguit massivament per tots els nens i les nenes a més de tota una munió de pares, mares i altres vilatans que també es van disfressar.

La rua va anar recorrent tots els carrers fins a arribar al casal on hi va haver música per poder ballar i repartiment de les preuades llaminadures, cosa que va fer la delícia de grans i petits.

Més tard es va organitzar un sopar i per un mòdic preu podies acabar la nit de carnaval fent una mica de ballaruca.

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Joan Martí Gallofré

Jaume I, 2º - D · Tel. 977 65 52 87

43763 La Nou de Gaià

Activitats Extraescolars

Gaudiu de l'espectacle!

Taekwondo i teatre per a la mainada van ser les dues activitats d'enguany organitzades per l'associació de mares i pares

Per l'AMPA

MONTONG-JIRUGUI I DOLLIO-CHAGUI

Sempre que s'organitzen activitats extraescolars es pretén, passats uns mesos, i per part de les persones que les duen a terme, mostrar a les mares, als pares i a tota la gent que té la curiositat, la feina feta durant el curs.

Així doncs, dues de les activitats programades per l'AMPA aquest any, com van ser Taekwondo i teatre, van ser exhibides pels tots els nens i nenes per la diada de Sant Jordi. Hi va haver molta assistència de públic ja que és una data que aplega molta gent al Casal per la ja tradicional venda de llibres i roses que organitza la mateixa associació de pares i mares.

La primera que es va dur a terme va ser la de Taekwondo. Els

nens i nenes de la Nou van fer una magnífica demostració d'aquest art marcial coreà, sota la direcció del seu mestre Cha Kwung Young. La mainada va donar una classe magistral de tècnica, puntades de peu i defensa personal.

Després, de la mà de l'Abel Martí, tots vam gaudir d'una entretinguda estona de teatre. I cal dir que, tot i que els pares i mares ja estan acostumats a veure interpretar personatges als seus fills, aquests no deixen mai de sorprendre'ns.

Els nens lliuren un obsequi a l'Abel Martí, responsable de l'activitat de teatre

Diada de Sant Jordi

Els llibres i les roses surten al carrer!

Ambient festiu en una diada que s'ha convertit en tradició també a la Nou

Per l'AMPA

Membres de l'AMPA i veïns de la Nou a la parada de llibres

Llibres per triar i remenar

Amb motiu de la diada de Sant Jordi l'associació de mares i pares d'alumnes de la Nou de Gaià va sortir al carrer amb una bona mostra de llibres per a totes les edats i així fer el que ja va sent costum al llarg d'aquests últims anys, muntar l'esperada paradeta al costat del casal perquè tothom pugui comprar una rosa i fer una ullada als llibres que estan de moda, així com clàssics, cuina, viatges i com no, llibres per a la mainada.

L'associació cultural la Pleta també va organitzar un contacontes que es va dur a terme als mateixos jardins del Cercat. Tots els nens i nenes gaudiren dels contes que pares, mares i tothom qui va voler va explicar als infants que s'hi van aplegar.

Al final de la jornada i després d'haver fet una gran paella per totes les mares i pares que van participar a les paradetes, va tenir lloc a dins del casal una mostra de les activitats extraescolars que s'han realitzat aquesta primera meitat de curs.

Perruqueria Àngels Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

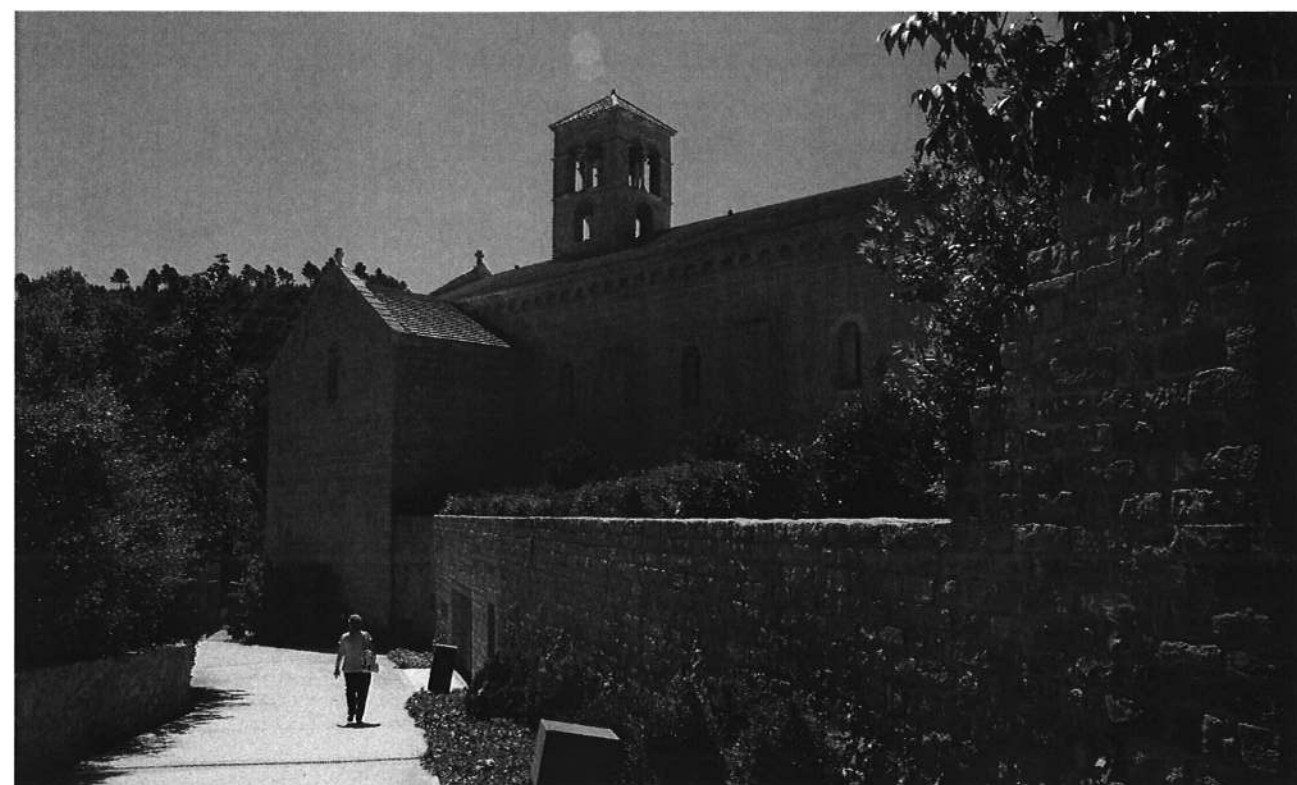
Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

Grup de Dones

Celebracions, activitats i sortida al monestir del Món Sant Benet

L'associació recupera la celebració de la festa del "dijous gras" i prepara un mercadet per a la propera Fira d'Entitats

Pel Grup de Dones

Món Sant Benet, al Bages

Una vegada més, el Grup de Dones de la Nou de Gaià us vol explicar les activitats que hem portat a terme aquest primer semestre de 2009.

Hem celebrat festes molt significatives per a nosaltres com són el "Dia de la Dona", amb un berenar i una mica de xerino-la; el dia de "Sant Jordi", amb xocolatada i roses per a totes les sòcies; i el 4 de juliol el so-

par de fi de curs al Cercat, amb l'ajut dels "tres mosqueters" que ens van cuinar una sípia amb patates excel·lent.

Una celebració que hem recuperat enguany ha estat la del "dijous gras". Ens vam reunir les sòcies per fer una passejada i un mos de coca de llardons.

Pel que fa a altres activitats, hem de dir que segueix el ioga que es fa els dilluns de 19 a 20

h i les classe de gimnàstica i memòria per a la gent gran, amb gran èxit de participació i resultats. Es fa tot l'any, els divendres de 16:30 h. a 17:30 h. Faran una petita demostració dels seus progressos el dia de la Mare de Déu de les Neus, durant el vermut per a la gent gran. També uns volem explicar que, el dia 30 de maig, vam fer una sortida al Món Sant Benet, al

Grup de Dones / Sortida al monestir del Món Sant Benet

Bages. Vam omplir gairebé l'autocar i és que valia la pena veure la restauració feta per la Caixa de Manresa a aquest indret. Nosaltres vàrem fer la visita medieval al monestir romànic i l'habitatge modernista de la família de Ramon Casas de començament del segle XX. Us recomanem aquesta visita ja que a nosaltres ens va entusiasmar. Després ens vam dirigir al Berguedà per dinar al restaurant "Santa Bàrbara" a Sant Corneli (també molt recomanable) i a la tarda vam pujar al Santuari de Queralt. Ens esperava un guia i el mossèn del Santuari per donar-nos totes les explicacions del lloc.

Primer mercadet a la Nou de Gaià

Com ja us hem anat informant, el Grup de Dones vol organitzar el dia de la Fira de les Entitats, dins de les festes de Sant Cosme i Sant Damià, un mercadet on es pugui comprar i vendre mobles i objectes, que moltes vegades acaben a la deixalleria. Admetem mobles, làmpades, llibres, objectes de decoració, de cuina, vaixelles, quadres, joguines i objectes de nadons. TOT HA D'ESTAT EN BON ESTAT.

El guany es destinaran a la Lliga contra el càncer de les comarques de Tarragona.

Esperem la visita de tothom i també us demanen que en féu difusió entre els vostres parents, amics i coneguts.

Per a més informació: tel. 638371871 i al correu electrònic grupdedoneslanou@gmail.com

Grup que va fer la sortida al Bages i al Berguedà

Grup de diables Trencanous - Festa Major 2009

Estrena amb protagonisme

El grup encarrega la redacció d'uns versots que llegeix durant la festa

Pel Grup de diables "Trencanous"

Primer acte: presentació i benvinguda

Acosteu-vos gent de la Nou !

Encara que no direm res de nou,
donarem un tomb al que ja sabeu
i ho direm de viva veu.

Gent d'aquí i gent d'allà,
convidats sou a escoltar.
Dels diables, els versots,
indigestos com calçots

Ah, però no patiu pas !
Ho direm tot a mig gas.
No volem que ens facin fora,
almenys de moment, que encara és d'hora

Segon acte: Intencions

Direm primer, per si de cas, que naltrus els diables
no som ni dels uns ni dels altres.
Que ens devem només a Satanàs,
a Pere Botero i a Barrabàs!!

I que per tant ningú s'espanti
ni se li acudeixi esbarlar-nos un càntir.
Tenim un tarannà que ens obliga a fer el mal
i, si voleu, també una mica el carcamal!!

Som tabalots els diables.
És veritat, no som gens amables.
Posem catxonda a més d'una tia
i espantem la Maria!!!

Vigileu també amb la gralla de la Cristina,
que fot un maldecap que despentina.
Sort que el nostre gran diable Joanot,
de tant en tant li fot un calvot!!

Un moment de la lectura dels versots

La Nou també és la nostra vila.
Del Baix Gaià, la més bonica i tranquil·la.
I l'estimem com el que més,
però avui la capgirem del revés!!

Farem un repàs
a tot aquell que ens vingui de pas:
Sardanes, dones, infants, i nació.
De ben pocs en tindrem compassió.
Govern, oposició, col·legis i futbol
Si algú s'esvera que s'hi posi formol!!

**El nostre nom és diables trencanous
i no ens agrada que ens toquin els ous!!**

Tercer acte: una mica de memòria

Ens ha costat molt arribar fins aquí.
Sembla ben bé que era ahir.
Suor llàgrimes i alguna tamborinada,
però ara per fi tenim la cua enrabanada!!

Recordem quan només érem dos
com els de dalt ens van fer menys cas que a un gos.
I ara que som una bona collota,
no paren de fer-nos la pilota!!

Grup de diables Trencanous - Festa Major 2009

El primer correfoc de Festa Major dels diables de la Nou

Som diables!, naltrus, preferim l'infern
que no pas el govern,
i tan poc ens agrada manar
com que ens diguin cap on hem de remar

Dimonis! Dimonis!

12 | Obrim bé els ulls i aixequem ben amunt el pernil.
Hem d'abolir de la Nou l'estat caciquil
i exigir que ens deixin galar
Sinó a algú haurem de cremar.

El nostre nom és diables trencanous
i no ens agrada que ens toquin els ous !!

(Hòstia! que van forts
Aquests versots!
Com diria l'Adrià, que no està gens sonat.
Això, això és "calitat"!)

quart acte: Associacions

Per anar fent boca, i no esverar els protestons,
direm primer el nom de les associacions:

Les dones, les sardanes, el futbol,
els caçadors, els tothomhicap,
quin mal de cap!
El Club, l'ampa, el teatre, la pleta, no ens deixem
els trencanous
els joves, els jubilats. Mira si els mous!!

Colló, quanta associació
per un poble tan petitó!!

Unes són associacions, altres simples entitats
uns amics de l'ajuntament, els més entenimentats,
colles d'amics altres, o petites màfies.
Només de pensar-hi ja ens vénen basques.

El centre de joves de la Nou
es va estrenar amb un gran renou.
Com si fos una caixa de bombons,
algun vailet els va birlar tots els condons.
Ja se sap que pel jovent l'assumpte és urgent,
però potser algú hauria de rebre escarment.

Per revifar l'associació de dones
recomanem que deixin entrar alguns homes
o millor algun dimoniot dels nostres.
Us el podríeu cruspí per postres.

Als jubilats us diem
que francament us envegem.
És molt millor badallar
que no pas anar a treballar.

Als quatre de la pleta,
que no tenen res a fer amb la cultureta,
al poble ja tenim una gran regidora
que és única fent anar la regadora!!

Als caçadors, que apuntin bé,
sobretot quan passi el recader.

A la sardana que botin, que botin
espanyols els qui no botin!

Als balladors i balladores del club
que només hi farem cap quan sigui un puticlub.
I als del teatre...
Que s'espavilin, o que se'n vagin al catre!

I a l'Ampa, els preguem
encara que ens diran que no, ja ens ho temem
que no eduquin els nens
si no volen que els barrem els inferns.

Cinquè acte: Assumptes polítics

Entrem ara en política municipal.
No cal dir que ens fa un gran pal,
però dues o tres cosetes les direm
no a Déu sinó al diable ens encomanem.

A la gent de l'oposició,
segur que els aniria molt millor
si en comptes d'escriure tant,
es passeessin pel poble de tant en tant.

Criticar, critiquen molt bé.
D'enverinar, déu n'hi do també!
Però què fan per la Nou
més enllà de rebufar com un bou?

No els confonguem, però, amb els diables
sinó, pobres d'ells, amb gent amables,
sense cap do per fer el mal
només una mica l'animal.

Del butlletí que en diuen Gralla,
que és vermell i que es baralla,
en direm que pixa fi,
amb veritats que fan patir.

No ha estat de sort l'ajuntament.
Pensaven fer la seva sense escarment
i s'han trobat que els canten les quaranta,
amb un regust d'ametlla amarganta.

La nostra Nou és la Nou de Gaià
i si l'asfalem de pissarra semblarà la de Berguedà !
Sort que ens ho han consultat
i ara no és lícit fer-se el queixat.

De les coses del castell
no us en feu pas mala pell,
però hi hauria d'haver espai per a tots,
ja ho van dir al seu dia els grans senyors.

Més li hauria valgut a la ministra de cultures,
abans d'omplir el castell d'escultures,
deixar-se guiar pels diables
que no pas pels "intocables".

I és que el castell és l'esforç de moltes noenques,
i no el museu d'uns que tenen moltes penques.
Per dissimular ara hi han fet una biblioteca
però hi trobem a faltar encara molta teca.

Tampoc no es vol oblidar la cançoneta
de la pena que avui fa la Sitgeta,
ni dels salts que amb la victòria convergent,
feren els constructors de pela urgent.

Vergonya, vergonya s'haurien de donar.
No sabien que la crisi era a punt d'arribar?
I quin goig fan ara els forats,
que als nouencs ens fan sentir estafats!!

Sisè acte: cosetes

I mentre els nens es van fent grans,
davant la indiferència dels governants,
el col·legi cada cop és més menut
i d'aquí no gaire ho tindrem pelut!!

Diuen que ha fallat la Generalitat,
que li ha mancat generositat,
però si l'ajuntament hagués tingut previsió,
no s'hauria perdut l'ocasió!!

Per sort s'ha asfaltat la carretera
i ja no sembla una mala dreuera.
Per la Nou ja hi passa tot Déu
i no exclama: quin relleu!!

Poc a poc el poble va creixent,
els mitjans se'n fan esment.
No tinguem por de fer-nos grans
i donem-nos tots les mans!!
Potser amb més gent i afició,
l'equip de futbol no hauria perdut la divisió.
Ara es diu que es vol fer base,
per evitar aquest gran desfase.

Sort de les alegries del Barça !
Pels pericos una farsa,
però els diables som culers
i no ens agrada fer papers

Grup de diables Trencanous - Festa Major 2009

La copa, la lliga i la champions
Dos a sis a casa dels borbons.
Què volem més els catalans
que deixar-los sense aglans!

Setè acte: l'alcalde

No patiu, ja anem acabant.
Però abans un repàs al màxim governant.
Ja sabeu a qui ens referim,
tot seguit el definim.

Potser de l'alcalde no n'hauríem de dir res
ja que d'ell en rebem algun diners.
Però ens fa il·lusió que també ens senti
I, sisplau, que no s'absenti.

És un paio molt com cal
"intel·ligent" i no gaire alt.
I encara que viu a Tarragona
això a ell no l'esborrona.

14 Com si un Déu suprem l'hagués posat a dit.
Mireu-lo si n'arriba a ser d'eixerit!
L'alcalde, en els plens,
no deixa dir res als nouencs!

De fer pous es veu que en sap un ou
perquè va foradar gastant-se un sou.
Llàstima que no trobà gens d'aiguota
i ara no podem evitar una riallota.

I mentre l'oposició va fotent canya,
ell tot sol va fent campanya.
No són massa lluny les eleccions
i als empresaris ha convidat a canalons.
El nostre batlle en sap un niu.
En tenim per anys de govern de CiU!
Amb dos o tres "promeses" ben donades,
té les votacions assegurades.

Últim acte. Comiat

I amb el beneplàcit de la Verge de les Neus
ha arribat l'hora dels adéus.
Disculpeu aquests versots
si no us han semblat gaire lluidots.

L'any vinent els farem millor,
amb una mica més d'inspiració.
Però avui ho deixem aquí,
la pólvora i els trons ja ens fan glatir.

Recordeu!: el nostre nom és diables trencanous
i no ens agrada que ens toquin els ous!

Apa, bona festa major a tots.
Cremeu, sisplau, tots aquests mots
O atieu-los amb més foc
i a l'infern us farem lloc!!!

**VISCA LA NOU, VISCA EL BAIX GAIÀ
I VISCA ELS TRENCANOUS!!!**

MÓN RURAL. Producció integrada i ecològica

Producte català, producte garantit

Per Rafael Rovira

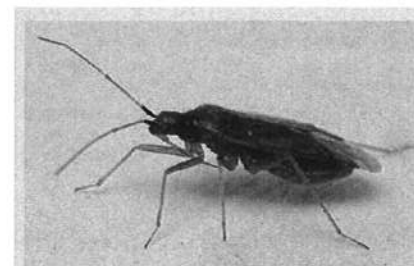
Des de fa anys, les directives europees van encaminades a establir una normativa cada cop més exigent en termes medioambientals i de garanties sanitàries pel que afecta a la producció d'aliments. Així doncs,

els pagesos i pageses catalans ens hem hagut d'adaptar tecnològicament per produir aliments reduint cada cop més els productes químics de síntesis.

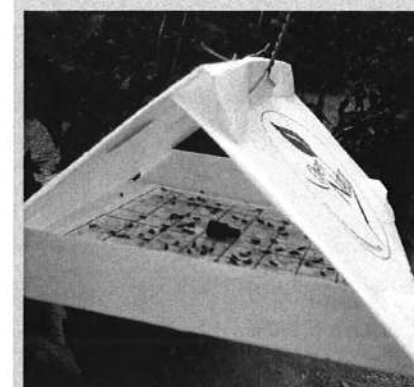
Aquest fet ha comportat que els sistemes de producció integrada i ecològica vagin essent tècniques productives cada cop més habituals en les nostres explotacions, sense perdre de vista que l'anomenada agricultura tradicional o convencional també es veu sotmesa per aquests canvis normatius vers un ús més racional dels productes fitosanitaris. És per això que

cada vegada més s'estan introduint tècniques anomenades de control biològic de plagues, i introducció i respecte de fauna útil.

A les fotografies veiem uns exemples d'aquestes tècniques.

Macrolophus damunt una fulla. Aquest insecte és un gran depredador de mosca blanca. Si a la zona conreada en tens en prou quantitat no és necessari fer tractaments químics

Trampa amb una base engomada per capturar tuta. Les tutes són atretes pels olors que desprèn el vial que hi ha al centre

En un hivernacle de tomaqueres, tota una línia de plantes de botons blancs per tal d'atreure sírfids (insectes depredadors de pugons)

Aquesta és a grans trets la filosofia del sistema europeu de produir aliments. Malgrat aquest considerable esforç per part del sector productor

d'adaptació en la millora de les produccions, fent aliments més segurs i amb menys impacte medioambiental, no es tradueix en un reconeixement tàcit en els mercats ni en la valoració ni en el preu. Els aliments produïts per nosaltres han de competir amb els productes de fora de la Unió Europea que habitualment són més competitius quant a preus, però que no compleixen les mateixes garanties de traçabilitat que els nostres. L'obligació d'etiquetar correctament hauria de poder servir per diferenciar els nostres productes en els mercats, això sí, però amb una implicació clara per part de l'administració que servis per donar a conèixer al consumidor els productes catalans, com a productes que compleixen amb una traça productiva de qualitat en l'elaboració, respectuosa amb les persones i el medi. Sense aquest suport institucional de promoció és molt difícil que els consumidors puguin conèixer l'alt valor que comporta consumir les produccions catalanes de qualitat, de traçabilitat i també de proximitat (menys impacte energètic en el transport). Indefugiblement aquesta hauria de ser la nostra aposta de futur que ja ha donat molts bons resultats tant a pagesos com a consumidors en d'altres països de la Unió Europea, i que d'altra banda permetria que un sector estratègic com és el sector agrari productiu, deixés d'estar en mans de les grans cadenes de distribució que especulen amb la sobirania alimentària de la població.

J.C. MARTÍ

*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

977 65 54 38
650 31 26 27
646 00 60 77

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

"El Club" Associació de Ball

Una gala per acomiadar el curs

Per Kim i Raquel

Exhibició de seniors

L'associació de ball de la Nou de Gaià "EL CLUB" va organitzar la festa final de curs el 26 i 28 de Juny de 2009.

El dia 26 es va celebrar la gran Gala, que va sorprendre a tothom, amb l'exhibició dels seniors, interpretant un Tango per a tots els presents. Tot seguit van ballar els professors Kim y Raquel donant pas a l'Orquestra 9Estil que va fer les delícies de la nit amb un repertori excel·lent.

El dia 28 vam disfrutar amb l'exhibició dels més menuts, que un any més van demostrar una gran capacitat d'interpretació i coordinació fruit d'un bon treball i dedicació dels pares, els nens i la seva professora Raquel Ortega. La festa va acabar amb una xocolatada per a tots els assistents.

En nom de l'associació volem donar les gràcies a tots els que han fet possible aquests dies de ball i diversió i us convidem a aprendre a ballar el proper curs que començarà el setembre.

Tot seguit teniu el vincle al web de l'associació:
<http://elclubnou.blogspot.com>

Sessió de ball després del sopar de fi de curs

Exhibició infantil

Joventut

Kurtcats, el nom que rep el local dels joves

En tribut al grup local de rock que va utilitzar el mateix espai per als seus assajos

Per Josepa Figueras

Moment en què es va fer el lliurament de les claus del local

Al local on abans hi havia les antigues escoles, sota l'antic ajuntament -ara consultori-, s'ha ubicat el local dels joves de la Nou. El mateix dia que es va inaugurar la biblioteca es va fer lliurament de les claus a una representació dels joves del poble. El nom que se li ha posat es deu al fet que en aquest espai van fer els seus assajos el grup de rock local Kurtcats.

Els joves, que ja esperaven disposar d'un espai propi, ja l'han començat a condicionar per trobar-s'hi ben a gust.

En el moment de tancament d'aquesta edició de la revista, al local ja s'hi havia realitzat una festa que va comptar amb l'assistència de nois i noies de pobles veïns.

Teatre

Teatre de cabaret de Karl Valentin a les Nits al Castell

Per 9teatre

El 9teatre, el segon trimestre de l'any, ha tornat als assajos. Aquest cop prepara unes peces de l'obra Teatre de cabaret 1 de Karl Valentin (pseudonim de Valentin Ludwig Fey).

L'estrena està prevista dintre dels actes de les Nits al Castell. S'ha pensat que aquest cop se'n faran dues representacions perquè no hi hagi problemes d'espai per a tots els que hi vulguin assistir.

MESTRAL AGRÒNOMS, S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 - Fax 977 12 70 58 mestral@tinet.org

Excavacions
A. Cantón
Treballs amb martell, mini i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - Avgda. Catalunya, 58
Tel. 977 655 256 - Tels. mòbils 659 835 116 - 659 672 077
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Història. Llibre del Consell del Lloch de la Nou
(s. XVII) Tercera part

Pagesos, rectors i senyors. Segle XVII

Per Lluís Virgili

■ Louis le Nain - Família de pagesos (1642), Museu del Louvre, París

LA PAGESIA

A començaments del segle XVII, les tres quartes parts dels pobles de Catalunya eren de jurisdicció baronial, bé sigui laica o eclesiàstica. Els pobles de menys de 100 focs acollien a més de la meitat de la població. Set de cada deu persones vi-

vien del camp, de la producció agrària i ramadera.

Malgrat que en aquest segle es donen guerres, maltempsades, epidèmies, inestabilitat monetària, i d'altres factors negatius, el podem considerar globalment com a època de certa prosperitat agrícola, seguint una tendència que ja s'havia

iniciat el segle anterior, i sols interrompuda puntualment pel sotrac que representen les adversitats abans anomenades. Podem dir que la producció agrícola es recupera a partir de 1660, i s'estanca en la dècada 1680-90, tornant-se a recuperar el darrer decenni. Són anys en els quals es milloren els ren-

diments agrícoles, mitjançant la introducció de noves pràctiques, com la rotació de cereals-lleguminoses en substitució dels guarets, o l'aplicació més intensiva d'adobs, bàsicament els fems i els formiguers. Respecte a això, cal explicar que els formiguers, o boïcs, es feien amb llenya i brossa podrida, i eren cremades al mateix lloc, on es barrejaven amb terra acabada de remoure per l'arada. Segons sembla, a la Nou hi havia un especialista, tal i com queda recollit en el contracte establert entre Josep Sirvent, pagès de la Nou, i Miquel Segalà, pagès de Brafim, l'any 1681, on s'estipula el pagament de 13 sous per cada 100 formiguers fets per J. Sirvent (L'Avenç, núm. 33).

També s'augmenta la superfície conreada, i es percep una especialització dels conreus, que s'encaren més a la comercialització, com els fruits secs i la vinya.

El conreu de la vinya va creixent gràcies al contracte de rabassa morta, molt estès als segles XVI, XVII i XVIII. El rabassaire pagava una prestació anual fixa o bé una part de la totalitat de les contribucions. El contracte durava mentre vivien els primers ceps, però en la pràctica era indefinit, en empeltar un cep jove i perllongar, per tant, la vida del cep original.

Els conreus de cereals predominen, entre el 50 i el 80%; la vinya ocupa del 15 al 20%; i les oliveres del 5 al 7%. D'altres conreus més minoritaris són el cànem, el lli, arbres fruiters, llegums i hortalisses.

El bou i la mula es mantenen com a animals de tir. L'utilitatge de les feines del camp no havia evolucionat massa respecte a èpoques anteriors: l'aixada, el magall, la falç, l'arpiot, la dalla, el falçó, la forca, el podall, el rasclet, ..., que al costat de l'arada, són algunes de les eines bàsiques.

Podem considerar globalment el segle XVII com a època de certa prosperitat agrícola, gràcies a la utilització de noves pràctiques, l'augment de la superfície conreada, i l'especialització dels conreus més encarrats a la comercialització, fruits secs i vinya

Vida quotidiana del pagès

La vida del pagès estava fortament lligada al ritme de les estacions i les inclemències meteorològiques. En aquest

període, tenim notícies que ens parlen de grans contrastos climatològics: de pedregades, sequeres, pluges excessives, etc., que sovint provoquen crisi de subsistència per manca de blat i elevació de preus. Així, entre 1604-1605, o 1627 i 1630, hi ha grans sequeres al camp de Tarragona. L'any 1650, és un altre any molt sec, o 1684, 1687, i 1694-95. També es registren grans nevades el 8 i 9 de març de 1619, i el 17 i 18 de març de 1694, o fortes pedregades, com la registrada pel rector del Catllar el 24 de maig de 1696. A banda, tenim l'impacte de plagues de llagosta el 1686 i 1688.

Les rogatives, processons i altres cerimònies per demanar l'apaivagament de les inclemències del temps sovintegen. L'any 1650, un pagès coetani el definia com "l'any de les processons". A Tarragona, el 8 de març de 1652, el capítol de la Catedral fa una crida als pobles veïns per aplegar-se i acompanyar el braç de Santa Tecla en processó per demanar pluja. Les cròniques diuen que aquell dia va ploure a bots i barrals.

El pagès i el senyor: drets i deures

A poc a poc, es va produint un nou equilibri de forces, atès

Història / Pagesos, rectors i senyors. Segle XVII

que el pagès ja se sent representat en aquesta època per la Universitat, on el consell de jurats moltes vegades dirimeix les discrepàncies amb el senyor mitjançant la litigació. El senyor s'aferra al seu monopoli, que consisteix en el dret de "destret", dret que obligava els vassalls a usar els seus serveis, com el molí, la farga, la taverna, l'hostal, que li comporten substanciosos ingressos. Progressivament, aquests drets passen a mans comunals. A tall d'exemple, segons consta a l'Arxiu de la Corona d'Aragó (C5111), "l'any 1659, Isabel de Corbera, vídua del noble Francesc de Sant Climent, reclamava als seus vassalls el catorzè de mesures d'olives que havien mòlt en el molí de destret d'Altafulla -també a la Nou?- en els anys de guerra i ara, recusaven tributar-lo".

També a Vespella, en els anys de la guerra, el lloc es jactava de la seva "llibertat" de "moldre en el molí chels dona gust", contràriament als manaments penals de Cristòfol d'Icard, senyor del lloc, el qual pretenia "forçar a dita universitat [...] a che no vaguen a molre sino en lo molí de dit Rechesens" moliner.

Els senyors van posant en arrendament, en subhasta pública la recollida i percepció de les rendes senyorials (monopolis, dominis territorials, etc.), i d'aquesta manera es

van desprenent de la gestió. Així trobem com l'any 1618 Antoni Marquès, Bartomeu Pla, Agustí Coll i Joan Lledó són els arrendataris dels drets senyorials d'Altafulla i la Nou (AHAT - Altafulla).

Tanmateix, dins la pagesia sorgeix una franja de pagesos benestants, procedents de les files dels antics emfiteutes, o noves categories socials pageses, com la dels rabassaires i els masovers.

El dret de "destret" dels senyors obligava els vassalls a usar els seus serveis, com el molí, la farga, la taverna, l'hostal, que els comportaven substanciosos ingressos, però progressivament aquest dret passà a mans comunals

Gent

A banda dels nouencs citats en el Llibre, en aquest segle tenim altres referències de diverses fonts. Així, de l'AHAT (Arxiu Històric Arxidiòcesi de Tarragona), tenim:

• 27 de desembre de 1616: Pere Soler, pagès de la Nou, últimes voluntats.

• 1617: Antoni Dalmau, pagès de la Nou, arrendaments.

• 1617: Miquel Uguet, de la Nou, testimoni de cens.

• 1617: Miquel Rocamora, de la Nou, testimoni de cens.

L'any 1605, vivia a Altafulla Pau Siurana, casat amb Margarida Rovira, a la qui els seus parents, Pere i Jaume Rovira, pagesos de la Nou i de Tamarit, respectivament, pagaren un dot de 75 lliures.

En el capbreu de Lluís de Corbera de 1609 figura Joan Virgili de la Nou, amb una quartera, 40 jornals a Altafulla.

Un fill d'Antoni Dalmau i la seva esposa Joana, Pere Dalmau, s'estableix a Altafulla.

El 1695, figura Joan Virgili com a confessant en el capbreu de la quadra de Vespe-lla, amb 40 jornals.

L'ESGLÉSIA

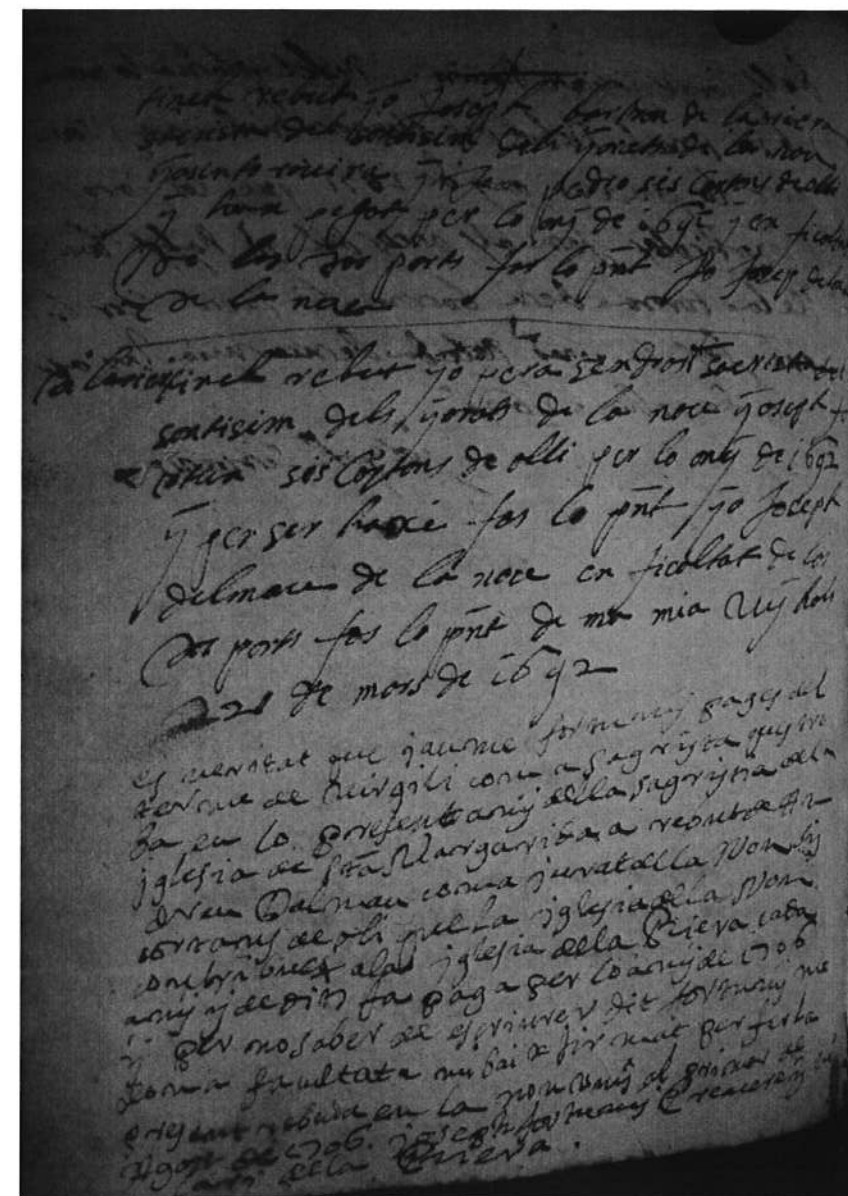
Juntament amb la Universitat, la parròquia és el punt de trobada i d'unió dels habitants d'un lloc. El rector, arran del Concili de Trento, és ja una persona instruïda, que ha passat pel seminari, i un dels referents principals de la vida local. Posseeix un exhaustiu coneixement de les persones de la seva feligresia -"llibre de l'estat de les ànimes"-, per apuntar el compliment pasqual, també per l'aliment religiós que

havien de dispensar: ensenyament del catecisme i predicació, celebració de l'eucaristia per a l'atenció dels feligresos, des del naixement -llibre de baptismes- fins a la mort -llibre d'òbits-, en el qual constaven també les obligacions de les famílies en ordre als sufragis, passant per la visita anual amb motiu del "salpàs". Anar a missa era obligatori, sota pena de pecat mortal.

El rector s'acosta a la comunitat, cedint l'administració de l'Església als laics -els obrers i pabordes-, i respectant la Consuetud, document que reflectia la pràctica religiosa segons el costum del lloc, i que el rector no podia canviar sense el consens del poble.

Durant aquest segle, l'església de la Nou, depenent de la parròquia d'Altafulla, fou atesa pel vicari de la Riera (vegeu eLNG., núm. 9). Mitjançant els registres de l'AHAT, i les referències que trobem en el Llibre del Consell, podem resseguir alguns dels fets més significatius d'aquesta relació.

L'any 1633, consta a l'AHAT el procés número 55, titulat "Prohoms de la Riera contra prohoms de la Nou", amb el concepte: "Sobre la contribució de la Nou a les despeses de la construcció del Sagrari i il·luminació del Santíssim de la Riera". Basant-nos en les dades aportades per aquest

■ Llibre del Consell: aportació de 6 cortons d'oli dels jurats de la Nou als sagristans de la Riera, pel Santíssim

procés, la jurisdicció eclesiàstica dirimeix la contribució de cada part en les despeses. En la resolució, trobem anotada la part a contribuir per cadascuna de les tres Mans, i el total de la Nou (28 lliures, 80 sous).

L'any 1668, trobem el procés núm. 155, que es tracta d'un plet testamentari entre Joan Virgili, pagès de la Nou, contra

Joan Plana, de la vila de Montbrí, i Lluís Valls, d'Ardenya.

Visites pastorals

El rector estava sotmès a un control periòdic del visitador episcopal, i de les desviacions de la seva tasca, s'encarregava la cúria episcopal.

Història / Pagesos, rectors i senyors. Segle XVII

A l'AHAT hi ha registrada una visita pastoral (1614-15) a l'Església de la Nou (núm. 3, caixa 1), i també l'efectuada el 30 d'octubre de 1650 (caixa 2), on es fa constar el següent:

"La Nou – Dicto die visitavit ecclesiam de La Nou cuias est commissa vicario de La Riera. Et invenit que lo santissim esta reservat que se'ls administra de La Riera. Tenen fons baptismals dins una conca d'aramb ahont tiran la aigua per batejar. Falta adobar la cubertor de fusta y de guadamacil. Un armari y una figura de Sant Joan.

Altare maius: Et invenit sub invocatione sancta Magdalena Bene. Altare Beata Maria Rosario: Et invenit bene.

Sacristiam: Et invenit un calis, veracreu et bene de ornamentis. Corpus ecclesie: Et invenit bene. Item: Trobarem que Monseñor Archebisbe eregi una vicari amovible, la iglesia de la Riera, sufraganea de Tamarit y encomana la cura de La Riera, La Nou i Virgili en esta forma lo Vicari, los diumenges i dies de festa, diu dos missas una en La Nou, y la altra en La Riera, ahont venen los de Virgili, la qual disposició deixam en son vigor y forsa que se conte en lo acta de erectio.

Visitavit Rationale: Item se concedeix a dit Vicari que puga dir dos missas, una en La Riera i altra en La Nou, dient molt de mati en La Nou en tots los dies

que estas concedit al rector de Craixell per a Roda y altres de devocio en dits pobles que el vicari apareixara."

El rector, que després del Concili de Trento era persona instruïda, era tot un referent a la vida local. Durant aquest segle, l'església de la Nou, depenent de la parròquia d'Altafulla, fou atesa pel vicari de la Riera

Pel que fa al Llibre del Consell del Lloch de la Nou, hi trobem les següents referències a l'Església en aquest segle –exceptuant les relacionades amb els censals–:

• 1661, 4 d'agost: Pagat a Jaume Oliana – Col·lector de rendes del seminari, per gastos fets a la Cort Eclesiàstica de Tarragona, contra jurats i Universitat de la Nou.

• 1661, 30 de novembre: Pagat a Jaume Oliana 16 sous per gastos fets a la Cort Eclesiàstica de Tarragona (és possible que es tracti de les despeses originades pel procés número 55, vist anteriorment).

• 1664: Nicolau Fortuny i Jacint Rovira, jurats de la Nou, paguen a Gabriel Roig, col·lector vicari de la Riera, sis lliures,

pel servei i administració dels Sagraments que és la part que correspon al Lloch de la Nou.

• 1673: Andreu Dalmau, jurat de la Nou, paga a Pau Voltes, jurat de la Riera, 8 lliures, 6 sous, 5 diners, per obres a l'abadia de la Riera.

• 1691: Jacint Rovira, Joan Padró, jurats de la Nou, lliuren a Josep Bartran, sagristà del Santíssim de la Riera, sis cortons d'oli.

• 1692: Josep Fortuny, jurat de la Nou, dóna a Pera Sendrost, sagristà del Santíssim de la Riera, sis cortons d'oli.

Cal remarcar que el sagristà és el personatge laic, que entre d'altres funcions, comprova l'oli de la llentia del Sagrari –d'aquí, l'aportació de sis cortons d'oli per part de la Nou–.

D'altra banda, fem menció de la devoció que hi ha a la comarca pel Sant Crist de Salomó, a qui la història o la llegenda li atribuïa poders miraculosos, i que havia estat portat des de l'Alger pel mercader Nin el segle XVI, on havia anat a cercar-hi blat, degut a l'escassetat de les collites per les sequeres.

Bruixeria

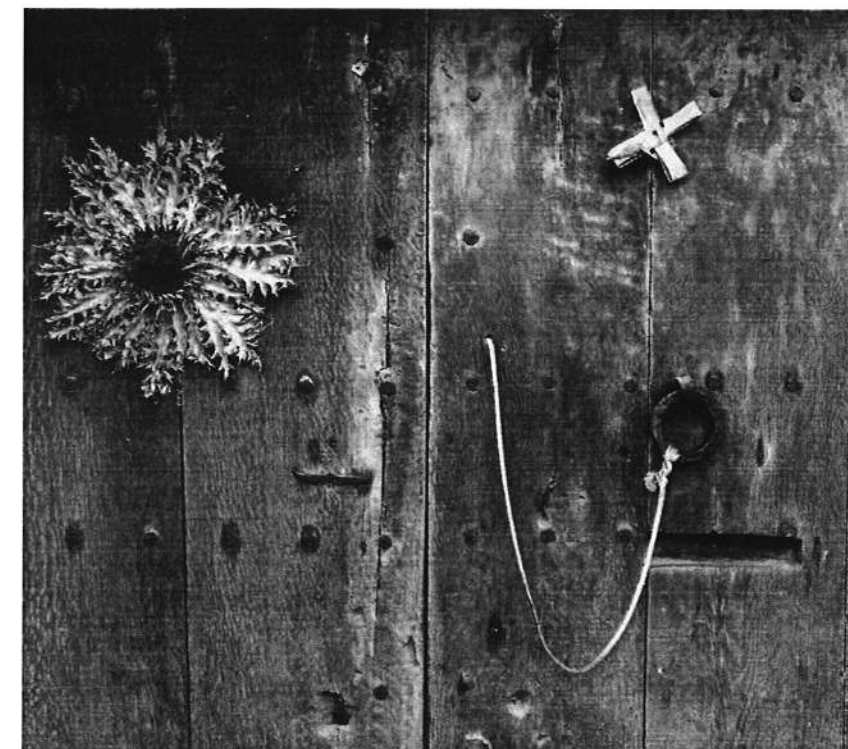
És l'altra cara de la religiositat de l'època. Alguns dels mites, creences i costums que des de temps immemorials encara eren vius, sobretot al món rural, i que estaven lligats a la

naturalesa, la fertilitat o el coneixement dels remeis naturals, tant sigui per guarir com per emmalaltir, ara seran objecte de persecució per part dels poders polítics i religiosos, per carregar-los tots els mals i desgràcies. En temps de crisi i transformacions socials, aquestes pràctiques, que s'escapaven del control religiós i cultural, i per tant, susceptibles de subversió de l'ordre establert, servien de pretext per desviar l'atenció del veritable origen dels mals.

Els processos per bruixeria, a partir de 1612, els deixa d'acceptar l'església i passen a la justícia reial –per això els acusats a mort eren penjats i no cremats–.

La bruixeria era l'altra cara de la religiositat de l'època i passà a ser perseguida, tant pels poders polítics com religiosos

Les bruixes, bruixots, o els fetillers, ara són percebuts com a gent perillosa per la seva suposada relació amb el mal i la malastrugança. Quan la gent malfiava d'algú que suposadament tenia poders bruixerils, procurava estar-hi de les millors relacions possibles, no fos cas que

Elements posats a les portes contra l'acció de les bruixes, com flors de card i creus de palma

els embruixés la mainada, els ramats de bestiar o les collites, bases de la pervivència de la societat pagesa.

Queda en l'imaginari popular la imatge de la bruixa amb la seva capacitat per volar o per transformar-se en un animal, o algun dels seus procediments per causar el mal (l'encantament, el filtre, el malefici, l'ullprendre, ...).

Alguns dels "remeis" que s'utilitzaven per prevenir o allunyar l'atac de les bruixes eren, per exemple, posar-se una peça de roba al revés, tenir ruda (herba de les bruixes), fregar alls a les portes i finestres, posar sota la teulada "pedres de bruixa" (el sílex), emprar diferents ta-

lismans o amulets (castanya, pota de conill, ferradures), etc. A més d'aquestes remeis profans, n'hi havia de religiosos, com protegir a les criatures amb escapularis i medalles,

el nou alumini
La finestra ben feta

- MOSQUITERES
- MAMPARES DE BANY
- TENDALS
- CORTINES
- BARANES
- MALLORQUINES
- TANCAMENTS DE GALERIES
- PORTES BASCULANTS

Av. Catalunya, 36 - baixos
43763 LA NOU DE GAIÀ

Tel. i Fax 977 655 693
685 121 024 - 653 796 665
elnoualumini@terra.es

Història / Pagesos, rectors i senyors. Segle XVII

fer dringar les campanes quan s'apropa una tempesta, benedicció del terme municipal el dia de sant Pere Màrtir, benedicció amb branques d'olivera en forma de creu, que calia posar als camps i sembrats, encendre un ciri beneït que ha estat al Monument el dia de Dijous Sant, desembruixar la casa amb una branca de llorer beneït la nit de Sant Joan, o posar les creus de palma o el llorer beneït el dia de Diumenge de Rams a les portes o finestres de les cases. Les supersticions populars feien que es consideressin les dones de determinats pobles com a suspectes de poders de bruixeria: Arbúcies, Centelles, Vallgorguina, Molins de Rei, Solivella, Vimbodí, o Altafulla. En l'aspecte local, és interessant el llibre d'Antoni Gelabert (1971, reeditat el 1988) "Històries de les bruixes d'Altafulla", amb pròleg de l'antic i recordat rector de la Nou, Mn. Joan Roig i Montserrat.

ELS SENYORS: LA IMPORTÀNCIA DEL COGNOM

En el núm. 8 d'eLNG, vèiem com Lluís de Corbera – Castellet - Sant Climent i Oliver (el posem amb tots els cognoms, ja que, com veurem, canvia l'ordre segons les seves conveniències), heretà els drets

senyorials que els Castellet posseïen d'Altafulla i la Nou. Lluís era fill de Miquel – Riambau de Corbera i de Castellet, primer senyor d'aquest llinatge, i de Maria Oliver. L'herència li ve per la seva àvia paterna, Violant de Castellet, casada amb Riambau de Corbera.

De Lluís, sabem que estigué casat amb Magdalena d'Anglesola, i foren pares d'un fill, Josep, i que després d'enviudar, es casà amb Anna-Magdalena de Guardiola, i uns dels fills d'aquesta nova unió fou Francesc, que amb el temps heretaria la senyoria.

L'any 1609 Lluís es troba a Altafulla per cobrar rendes i fer el capbreu –probablement per la cessió de la baronia-, conservat a l'AHAT (Llibre de Precari de Lluís de Corbera i Castellet). El mateix temps, otorga uns establiments de terra a Rafel Boada. També en aquest any cedeix la senyoria als marmessors de confiança del seu oncle, Sant Climent –els cònsols primer i segon de Barcelona, que figuren com a senyors fins l'any 1635-, i és una etapa en què la senyoria estigué molt desatesa. En aquest any, hi ha un trencament del fideicomís, i en una concòrdia entre els cònsols i Lluís de Corbera, aquest recupera el patrimoni vinculat. En el moment de la seva mort, el 1637, acumula les baronies de Llinars, d'Altafulla – La Nou,

i la senyoria d'Avinyonet i el Far, herència que rep, encara que per poc temps –fins 1641-, el seu fill, Josep Corbera – Anglesola. Després el succeeix el seu germanastre, Francesc de Corbera – Sant Climent (en el Llibre, a l'acta de maig de 1651, apareix com a "Francesc Sant Climent i de Corbera, baró de Llinars i senior de dit Lloch".) Francesc estava casat amb Isabel de Pons, la qual, en morir el seu marit, el 1656, queda com a tanutària de l'herència, que passa al seu fill Josep, mort el 1676. Abans, però, davant dificultats econòmiques, el 1672, venen a carta de gràcia (és a dir, amb voluntat de recuperar-la) la baronia als Montserrat, venda que és total el 1675, i que com veurem en articles propers, és l'origen d'uns interminables plets que duren fins el segle XIX, i que per entendre-ho, cal veure l'evolució patrimonial de la família, ja que havia aplegat els patrimonis dels Corbera, Sant Climent i els Castellet, tots vinculats.

Senyors vinculats a la baronia d'Altafulla i la Nou eren els Castellet, que els varen succeir els Corbera i posteriorment els Montserrat

D'una banda, tenim una primera vinculació el 1653, en què Riambau de Corbera, testa, imposant el seu cognom i armes als descendents del seu llinatge. El 1560, és Lluís de Castellet i d'Icart, senyor d'Altafulla i la Nou, qui en el seu testament, també imposa el seu cognom i armes als descendents que vulguin succeir-lo.

Dels Sant Climent, la vinculació és de 1607, i l'imposa el

testament del seu parent Guillem Ramon de Sant Climent i Centelles, cavaller de la Orden de Santiago, i ambaixador del rei a Alemanya, personatge de gran influència i consideració a la Cort Reial.

Els Corbera, poc escrupulosos a l'hora de complir les clàusules testamentàries, ja infringeixen la vinculació el 1609, quan cedeixen la baronia als cònsols

de Barcelona. Tornen a fer-ho quan afegeixen el "Sant Climent" darrere el Corbera, se suposa que perquè el patrimoni devia ser més important que el dels Castellet (Altafulla, la Nou i Senma). Castellet i Corbera són cognoms que els descendents de la família perdran el 1593 i 1708, respectivament, no així el de Sant Climent, atès que era el més important.

HISTÒRIA. Carlos de Morenés y de Carvajal

Homenatge de 1922 del poble de la Nou

Amb assistència d'autoritats, com el cardenal Vidal i Barraquer, es va celebrar amb molta pompa el funeral de l'il·lustre aviador nascut a la Nou. Una làpida col·locada al castell on va néixer, llavors propietat de la família Morenés, és testimoni de l'acte

Per Jordi Suñé

A la dècada de 1920, quan París gaudia del Moulin Rouge i els Estats Units feien créixer la seva indústria en els famosos anys feliços d'entreguerres, l'Espanya rànica i de crisi permanent s'entestava a seguir fent la guerra contra tribus i pobles del nord d'Àfrica. El mite colonial, el fet de gaudir d'un prestigi d'arrel decimonònica, volent estar a l'alçada de les potències mundials, i les matèries primeres que s'hi poden extreure, eren la pastanaga que feia córrer els espanyols a estavellar-se contra el desert. Hi va haver un nouenc que no es va estavellar metafòricament sinó de debò. Carlos de Morenés y de Carva-

jal, "vizconde de Alessón, teniente del arma de caballería y piloto del aeródromo de Nador", va morir a Melilla el 24 de juny de 1922 "a consecuencia de un lamentable accidente de aviación".

Carlos de Morenés havia nascut el 6 de setembre de 1896. Era fill de Ramón María Morenés García-Alessón, setè comte d'Asalto, (La Nou de Gaià, 1866 - Madrid, 1934) i Inmaculada de Carvajal Hurtado de Mendoza (Pau, 1875 - Madrid, 1953), i nét de Carlos Morenés y Toro, quart Baró de les Quatre Torres.

Història / Homenatge de 1922 del poble de la Nou

26 | Pàgina del Diario de Tarragona (26-10-1922) que es va fer ressò de la notícia

La veritat és que ben poca cosa sabem del "lamentable accidente" o si realment va ser un accident. Tampoc coneixem els "mèrits" militars de Carlos de Morenés. El que sí sabem és que la Nou de Gaià, o almenys una bona part del poble, encapçalat per l'Ajuntament, li va retre un gran homenatge uns mesos després de la seva mort. Repassem a continuació les cròniques publicades al Diario de Tarragona. Cal dir que el Diario de Tarragona de l'època era un entusiasta d'aquest tipus d'actes: "Los pueblos que en aras de la Patria sacrifican la vida de sus hijos se les reserva una página gloriosa en los anales de la Historia para inmortalizarlos y, como acontece en La Nou de Gayá, el pueblo entero quiere rendir solemnemente tributo de gran homenaje al bizarro militar, el excelentísimo señor D. Carlos de Morenés y de Carvajal".

Per tal d'organitzar els actes es va crear una comissió formada per l'alcalde Joan Fortuny, els regidors Josep Virgili i Ramon Martí Mestre, el mossèn

Tomàs March, els propietaris Pau Dalmau, Antonio Virgili i Florencio Gibert, el fusté Jaume Rafí i el secretari de l'Ajuntament Josep Boada Caballé.

El primer que va fer aquesta comissió va ser obrir una subscripció pública voluntària per tal d'ajudar a pagar-ne les despeses. Aquesta iniciativa recaptatòria era molt habitual i venia motivada per l'escassetat de recursos dels Ajuntaments. El cronista ens destaca la tasca de recollida de diners de mossèn i dels treballadors de l'estació de tren de "Riera-La Nou", encapçalats pel seu cap Vicente Tormo.

Seguidament la comissió va decidir fer una làpida "Para perpetuar la memoria de ese angel de la patria", que seria col·locada a l'exterior del Castell "de los Excmos. señores marqués de Grigny, conde del Asalto, donde nació su hijo Carlos, cuya calle, denominada por la de Mayor, en la actualidad, será sustituido su nombre por el vizconde de Alessón." La comissió va preparar els següents actes:

Un solemne funeral amb orquestra. El descobriment de la làpida. Lliurament d'un pergami "precioso" on es nomena "hijo predilecto" a l'"Excelentísimo Sr. Ramon de Morenés y García de Alessón marqués de Grigny", inauguració del carrer del bescomte d'Alessón, inauguració de l'edifici on hi havia l'Ajuntament i les escoles "al que tanto contribuyó el Excmo señor marqués de Grigny".

Per donar la màxima rellevància a l'homenatge es van convidar a diferents personalitats com ho eren l'arquebisbe, el capità general de Catalunya, el governador militar, el governador civil, l'inspector de primera ensenyança, el diputat provincial Josep Prat i Prats i els alcaldes de Tarragona, la Pobla de Montornès, Bonastre, Vespella de Gaià, la Riera de Gaià i Reus.

El dia triat va ser el 24 d'octubre. Dos dies abans de l'homenatge es van alçar quatre arcs de triomf "y se esparció por calles retama". L'endemà va arribar l'arquebisbe Vidal i Barraquer que es

va allotjar a la casa-abadia. Cap al vespre les campanes van tocar a morts. L'endemà al matí es va fer comunió general "por el eterno descanso del alma del finado". A les deu es van reunir a la casa consistorial, l'Ajuntament i la comissió organitzadora per tal de dirigir-se al domicili del comte d'Asalto. Llavors tota la comitiva va anar caminant cap "al templo de Santa Magdalena" on es van fer els funerals. La capella del senyor Roig va interpretar la missa de Perossi. En el presbiteri es va posar el sepulcre cobert amb una bandera espanyola i la gorra i l'espasa del difunt. Del sepulcre hi penjaven cintes amb inscripcions com ara: "Los compañeros de escuadrilla" o "El general Echagüe a su oficial a las órdenes".

A les tres de la tarda, "hora en que había de descubrirse la lápida de la fachada del castillo, la concurrencia era tan numerosa que se hacía imposible transitar por dicho sitio". Cap a les quatre, davant de la gentada congregada i de les autoritats, l'alcalde de la Nou va obrir l'acte. Seguidament, les principals autoritats dirigeixen unes paraules elogiant la figura de l'homenatjat. Finalment, Vidal i Barraquer és l'encarregat d'estirar la corda que fa retirar la bandera espanyola que tapa la làpida. Seguidament el pare de Carlos de Morenés va explicar, entre llàgrimes, un parell d'anècdotes del seu fill. Llavors un vell pagès, Salvador Virgili, va entonar una poesia que va ser escoltada per tot-hom. Seguidament, la comitiva es va traslladar per inaugurar el carrer del Comte d'Alessón i després la casa consistorial destinada a l'Ajuntament i a les escoles. Els mestres van fer un breu discurs i els nens van cantar una cançó i van recitar poesies. El mateix Marquès va llegir un telegrama del Ministre d'Instrucció Pública on feia saber que donava 500 pessetes pel guarda roba dels nens. Per acabar, els Comtes d'Asalto i els seus fills van donar dolços i un vestit d'hivern per a cada nen.

Jordi Suñé Morales

Acaba de publicar el llibre Miquel Mestre Avinyó, editat per Cossetània i la Fundació Roca i Galès.

Ubicació de la làpida al castell del "Baró de les IV Torres"

Placa en memòria de Carlos de Morenés y de Carvajal

PALLARÈS
CONSTRUCCIONS

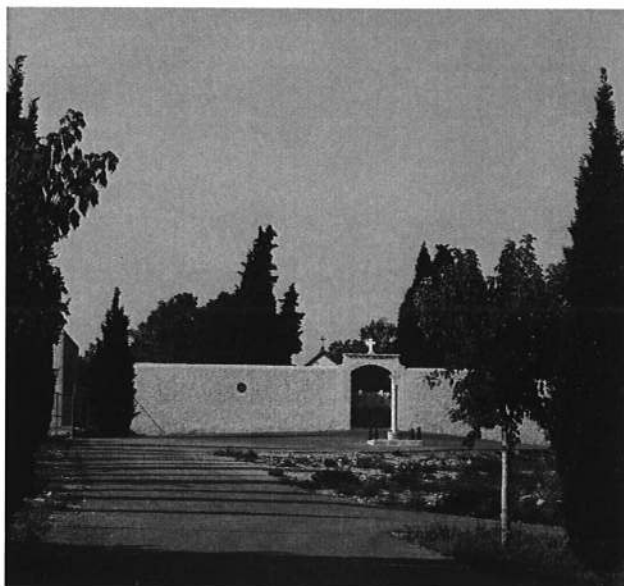
Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283

jmpallares@consallares.com

LITERATURA. Poemari de José Antonio García

Un regal inesperat

Introducció de Ma. Teresa Figueras i poemes de José Antonio García

■ El camí del cementiri

28 | Sens dubte que rebre un regal és un motiu d'alegria i encara més quan és un regal que no t'esperes perquè no es correspon amb cap de les dates en què tenim per costum de rebre'n, com puguin ser aniversaris, sants... Aquestes petites-grans coses són les que trenquen les rutines del dia a dia i arrenquen somriures, curiositat, agraïment...

Això és el que ha fet el nostre veí Josep Anton fent-nos arribar una mostra de la seva poesia a com ell diu "els meus amics, veïns i conciutadans".

Onze poemes que parlen de la terra, de sentiments, del pas del temps entre d'altres temes i un CD de cardanes. Constitueixen aquest present que hem rebut en aquestes dates de la Festa Major i que enmig de la disbauxa i el soroll de la festa ha donat una pinzellada de serenitat i tendresa.

Gràcies Josep Anton per aquest detall del qual ens permetem, amb el teu permís, fer-ne una mica partíceps a tots els lectors de "eL Nou Gaià".

ELS CAMPS

Aquestes terres del Tarragonès, se m'acosten seques però felices.

L'argelaga punxant m'enlluerna amb la seva manera d'engroguir-me.

No hi ha sinya que s'aturi, ni aigua que corri o perduri.

A les terres del Tarragonès em xiuxiuegen els aires,

em xiuxiuegen els vents.

Garrofa negra, garrofa daurada, que en arribar la tarda et trobes despenjada.

Aquestes terres del Tarragonès, se m'acosten caldes, se m'acosten bé.

Esparver que voles feblement, esparvers que hi han de ser.

I desplegant les teves ales, a tots els camps hi seràs present.

Aquestes terres fermes, aquestes terres de bé,

que es diuen i s'anomenen,

terres del Tarragonès.

EL CAMI DEL CEMENTIRI

He passat pel camí i els xiprers m'han parlat.

M'han dit bon dia sense penes i alegries.

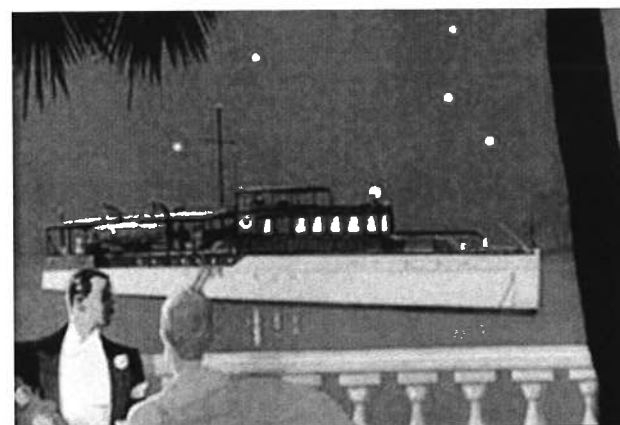
He passat pel camí comptant les hores del meu destí.

He passat pel camí i he donat ràpid la volta.

Potser tornaré demà si algú no m'escolta.

Els xiprers m'han parlat, però al camí ja no hi ha volta.

He passat pel camí i la seva bellesa m'ha avergonyit.

INTANGIBLES ART
Art Contemporani · Antiguitats S. XX

Tel. 977 65 53 54 La Nou de Gaià
Tel. 977 65 24 40 Altafulla
www.intangiblesbooks.com

Lectura

Cabré, Jaume Les veus del Pamano

Edicions Proa
Recomanació literària
per David Pallarès

La Tina, una pacífica mestra i fotògrafa que treballa en una escola de Sort, fa unes fotografies d'un vell edifici escolar del poble de Torena que és a punt de ser enderrocat. Un simple gest. Clic. I ja està. El lector anirà descobrint pàgina a pàgina, les conseqüències d'aquest fet aparentment banal. Els anys quaranta, el maquis, la misèria moral del franquisme, les covardies personals i col·lectives, les heroïcitats més impensables que es van esdevenir als Pirineus pallaresos d'ençà que les tropes franquistes van arrasar amb inusitada ferocitat aquella zona durant la guerra civil i els esforços per oblidar, tergiversar o recordar obstinadament els fets, desemboquen a començaments del segle vint-i-ú i interpel·len els personatges que, al cap de tant de temps, es decideixen a tibar la manta de la Història

Opinió. El triplet del Barça

Copa, Lliga i Champions, Champions !! (i 2 a 6)

Jugadors del planter que han integrat la plantilla amb les 3 copes conquerides

El Barça aconsegueix per primera vegada en el futbol espanyol el triplet, en una temporada per emmarcar i goleja despietadament el Madrid al Bernabéu. Amb aquests triomfs, assoleix la seva vinticinquena Copa, la dinovena Lliga i la tercera Champions de la seva història

Per Òscar Martí i Mompel

Amb aquest càntic premonitori creat pel programa d'humor de TV3, Cracòvia, sota el ritme de la cançó de Queen, We will rock you, podríem resumir la temporada inoblidable del Barça, que ha guanyat els tres títols més

importants en joc, gesta insòlita al futbol espanyol, i a nivell europeu, només aconseguida pel Celtic de Glasgow, l'Ajax d'Amsterdam, el PSV d'Eindhoven i el Manchester United. Però l'eslògan encara no seria

complet, ja que no inclou un resultat que quedarà gravat a la memòria de tots els culers i que els madridistes intentaran oblidar en va: el 2 a 6 al Bernabéu amb la lliga en joc.

El futbol preciosista i ofensiu practicat per l'equip suscita unànimes comentaris d'admiració al món sencer

El Barça de Guardiola, en el seu primer any com a entrenador a la primera divisió de futbol espanyol, després d'haver entrenat el Barça B a tercera divisió la temporada precedent i haver aconseguit l'ascens a 2a B, ha meravellat el món sencer amb un joc ràpid i preciós, amb un domini aclaparador i absolut, amb una lluita constant i persistent, amb un sistema de joc ofensiu i genuí implantat per Johan Cruïff però adaptat als nous temps per Rijkaard i ara perfeccionat; amb una plantilla integrada bàsicament per jugadors del planter, que han crescut imbuïts d'aquesta filosofia de futbol-espectacle que impregna tots els equips del club.

En Pep Guardiola, que va triomfar en aquells primers equips de Johan Cruïff en la posició de quatre, va ser un magnífic jugador, i un dels ídols de l'afició, que va destacar per la seva visió del joc, el lideratge, la intel·ligència i, precisament, sempre es va dir que era una extensió de l'entrenador en el terreny de joc. Ningú més que Johan Cruïff, a qui va secundar Be-

giristain i Laporta, confiava tan plenament amb les seves capacitats com a entrenador a principi de temporada, però el temps ha acabat donant-los la raó. En Guardiola va prometre a la presentació treball i esforç fins al final i va vaticinar que ens ho passaríem bé. No es va equivocar.

És aquest equip el millor de la història del Barça? Tot i que hi hagi molts barcelonistes que així ho afirmen, a mi em costa asseverar-ho ja que el Barça ha tingut grans equips i jugadors, i no cal anar massa lluny. L'any 2006, el Barça de Rijkaard va guanyar la lliga i la Champions suscitant unànimes comentaris de reconeixement i d'admiració al món sencer pel seu joc, però dos anys en blanc i de grans decepcions es van encarregat d'oblidar. I és que la memòria és fràgil i el futbol només viu del present i dels resultats.

El que sí és indiscutible és l'inaudit triplet, els números de rècord assolits i, sobretot, la identificació de l'afició amb l'equip, així com l'entusiasme en què s'han celebrat els triomfs. Al meu entendre, dos factors poden haver influït en aquest èxtasi col·lectiu. El primer seria que l'equip està integrat principalment per jugadors del planter, que senten els colors, que han esdevingut estrelles mundials però que són propers, humils; amb un entrenador també

de la casa que coneix la idiosincràsia del club, valent, amb un discurs intel·ligent, elegant i prudent. I l'altre factor potser és la situació de crisi profunda que estem vivint que provoca unes ganes immenses d'evadir-se i gaudir.

El 2 a 6 al Bernabéu

El R. Madrid, com ja ens té acostumat, amb un joc pobre però efectiu, havia encadenat una ratxa de victòries tan llarga que gairebé va completar tota una volta. Des del Barça-Madrid (2-0) fins al Madrid-Barça (2-6), comptava els seus partits a la lliga amb victòries tret d'un sol empat contra l'Atlético. Això li havia permès retallar una distància de 12 punts fins a 4 abans del partit que va acabar decidint una lliga. Altra cosa és el trist paper que va fer tant a la Champions com a la Copa del Rei, on va quedar eliminat prematurament. Durant la setmana prèvia al clàssic, des de Madrid donaven per fet una victòria blanca, alguns fins i tot pronosticaven un resultat contundent a favor de l'equip merenga, que tot i que no hauria significat aconseguir el liderat, per a ells ja suposava la consecució del títol i, de fet, ja tenien la font de la Cibeles, lloc de celebració dels madridistes, protegida amb tanques. El Barça callava: prudència, humilitat i respecte. Tot podia passar però l'equip de segur que es

Opinió. El triplet del Barça

■ Guardiola, l'entrenador elegant

32

conjurà per demostrar al terreny de joc la supremacia que el joc i la classificació durant la temporada havien fet evident. Això no obstant, alguns mitjans de comunicació madrilenys no reconeixien i posaven en dubte, apel·lant a ajudes arbitrals als blaugranes.

El R. Madrid va començar marcant, amb un gol de cap del seu goleador, Higáin. 1-0, minut 12, primera ocasió de gol. El R. Madrid havia demostrat, un cop més, màxima eficàcia. El Barça estava jugant bé i l'alegria als blancs només va durar-los 2 minuts, el temps que va tardar l'equip en trenar una jugada. Una passada per damunt de la defensa de Messi

per al recuperat Henry que va col·locar amb un toc precís al fons de les malles. Pocs minuts després, Puyol, en una falta d'estratègia, capgirava el marcador. Celebració del capità besant el braçalet amb la senyera. A partir d'allí, bany i domini, amb grans ocasions de gol que es van malbaratar fins que, finalment, Xavi va robar una pilota a la defensa madridista, gràcies a la pressió que l'equip ha desplegat al llarg de la temporada, que va permetre que Messi marqués l'1-3, resultat amb el qual es va acabar la primera part.

Una variant tàctica, que després Guardiola repetiria a la final de la Champions, va permetre un

domini insultant: Messi va intercanviar la posició *amb Eto'o, i va tenir llibertat de moviments, jugant més com a mitja punta que com a davanter centre, i trenant jugades i parets impossibles amb Xavi i Iniesta, que amagaven la pilota a l'adversari, fent un immens rondo.

A la segona part, el Madrid va començar retallant la distància però Henry gairebé d'immediat es va encarregar de fer el quart gol. Semblava que el Barça fos capaç de marcar quan s'ho proposava. El cinquè de nou de Messi, després d'una jugada magnífica de Xavi i per arrodonir el marcador encara arribaria un sisè gol, aquest cop de contraatac, marcat pel

■ El capità Puyol aixecant la Champions League a Roma

jugador revelació (juntament amb Busquets) Gerard Piqué, gol de crack del defensa format a la Masia i recuperat del Manchester

Un marcador contundent, 2-6, i n'haurien pogut caure uns quants més. Una superioritat blaugrana incontestable. Una derrota humiliant del Madrid que ha tingut conseqüències. La dinovena lliga blaugrana encara no estava guanyada però ja gairebé ningú s'atrevia a discutir que el campió per mereixement seria el Barça. Primera celebració de l'afició culer que ja no podia contenir més l'alegria i la prudència. Després encara n'arribarien quatre més en un mes de maig que va ser una orgia de festejos.

La copa del Rei, primer títol de la temporada

Feia onze anys que el Barça no arribava a la final de la Copa. En aquella ocasió també a València contra el Mallorca i amb resultat favorable de l'equip català. Enguany disputava la final contra l'Atlethic de Bilbao, un històric de la competició, però que feia 25 anys que no jugava una final. L'última la va guanyar contra el Barça de Maradona, per 1-0 i amb el trist record d'una baralla lamentable entre els jugadors al final del partit.

Malgrat aquestes estadístiques, s'enfrontaven els dos clubs amb més títols de Copa: 24 del Barça (sense comptar el

d'enguany) per 23 de l'Athletic. El Barça era favorit però com acostuma a passar en aquests casos el que no era culer anava a favor de l'equip en teoria més dèbil. A València es van donar cita dues grans aficions que van conviure amicalment durant la jornada, amb majoria de la del Bilbao que va omplir tres quartes parts del camp. Havia aconseguit sospitosament les entrades de la zona neutral i algunes de les destinades a aficionats del Barça que havien reventat. Dues aficions que van xiular sonorament l'himne espanyol i S.M. el Rei d'Espanya. Xiulada que va comportar dimissions a TVE, encarregada de la retransmissió, per no retransmetre el moment i pas-

33

Opinió. El triplet del Barça

sar-lo en diferit, a la mitja part, i manipulat.

**Els blaugranes
baten rècords
propis i absoluts
a la Lliga**

L'Athletic es va avançar al minut 8 després del llançament d'un córner, un dels pocs punts debils del Barça d'aquesta temporada. Al Barça li va costar molt entrar en joc i no va ser fins ben avançada la primera part que, gràcies a una jugada magnífica de Touré, -que jugava de central substituint el lesionat Márquez-, amb un xut ras i sec des de fora l'àrea va empatar el partit. Ja a la segona part, un Barça liderat per Messi i Xavi que va sortir en tromba va sentenciar la final marcant 3 gols més durant els primers 20 minuts i va deixar el resultat final en un contundent 4 a 1.

La copa era el primer títol que guanyava l'equip blaugrana però la lliga, després de la victòria al Bernabéu, ja estava a punt i venia d'aconseguir el passí a la final de la Champions, després d'eliminar el Chelsea londinenc, gràcies a un gol èpic d'Iniesta en temps de descompte, que, lesionat en aquell partit, no va poder disputar la final de Copa. El càntic de Copa, Lliga i Champions començava

a ressonar a les repletes grades del vell Mestalla.

La final de Champions a Roma

Els dos màxims candidats van arribar a la final de la competició reina del futbol europeu. El Manchester havia guanyat la Champions del 2008 i el Barça la del 2006. L'equip anglès, que comptava les finals d'aquesta competició amb victòries, havia eliminat la temporada anterior el Barça en hores baixes a semifinals, en una eliminatòria molt igualada i havia guanyat llavors el que fou el seu tercer títol de la competició contra el Chelsea a la tanda de penals. Havia de ser un partit entre jugadors estel·lars: Cristiano Ronaldo (pilota d'or de 2008) front a Messi, possiblement pilota d'or del 2009. Dues maneres d'entendre el futbol molt diferents, però ambdues vàlides. Ferguson, l'entrenador del Manchester, havia declarat en alguna ocasió que fou el Barça de Cruiff l'any 1994 -que va guanyar-los 4 a 0-, qui els havia ensenyat a jugar aquesta competició. Era sens dubte la final desitjada, que disputarien els dos equips en millor estat de forma del futbol europeu.

El Barça no sortia de favorit. En tenia part de culpa el fet que jugava la final amb una defensa inèdita per culpa de lesions i de sancions. Silvinho (35 anys), suplent durant tota la temporada, va substituir Alves, fitxatge estrella, un dels jugadors més

destacats i que més minuts havia disputat. Puyol, recol·locat de lateral, substituïa Abidal, que havia estat injustament expulsat contra el Chelsea, i va ser l'encarregat de marcar W. Rooney a la primera part i C.Ronaldo a la segona. I al centre de la defensa, tal com ho havia fet a la final de Copa, a Madrid i contra el Chelsea, el migcampista Touré, que substituïa Márquez, el qual s'havia lesionat a les semifinals de la competició. I no hem d'oblidar que el Barça recuperava dos lesionats: Henry i Iniesta. Posteriorment s'ha sabut que Iniesta va jugar sense estar plenament recuperat i amb la prohibició mèdica de xutar per por a una recaiguda.

El partit finalment no va decebre, però va ser menys disputat del que hom imaginava. De les tres Champions guanyades pel Barça aquesta és la que s'ha assolit amb més facilitat, amb el marcador més clar: 2-0. D'antuvi, però, fins al minut 10, el partit va ser dominat pel Manchester i els culers temíem el pitjor. Un gol elèctric d'Eto'o a la primera ocasió del Barça, gràcies a una passada a l'interior de l'àrea d'Iniesta, va significar el punt d'inflexió, ja que a partir d'aleshores es va veure un altre partit, en què el Barça va començar a imposar-se al mig del camp, fent-se més evident a la segona part, on va crear moltes ocasions. El

Manchester i Cristiano Ronaldo ja no van inquietar gaire més la porteria de Valdés, i van acabar mostrant la seva impotència.

**L'equip que va
jugar la final de la
Champions a la
ciutat eterna estava
format per set
jugadors del planter,
que esdevé motiu
d'orgull del barce-
lonisme**

Guardiola, que havia utilitzat un vídeo inspirat en la pel·lícula Gladiator per a motivar els jugadors tot just abans de començar el partit, va dir, mig en broma, que potser aquella tècnica de motivació havia estat contraproductiva i havia deixat els futbolistes inicialment garratibats. Aquest vídeo, muntat per un col·laborador de TV3, va passar-se posteriorment en obert, ja que el realitzador havia obtingut el permís d'en Guardiola si el Barça s'imposava a la final.

I, per fi, el gol de la tranquil·litat, que va arribar després d'una centrada parabòlica, mesurada, de Xavi al cap de Messi, qui amb un cop de cap precís, en suspensió i en vaselina va superar Van der Sar, l'altíssim porter holandès del Manchester. Un gol meravellós d'un jugador criat a marcar època en el futbol

Keita celebrant un gol

mundial. La tercera Champions ja era al sac. Arreu de Catalunya i d'Espanya va haver un esclat de joia desenfrenada i els barcelonistes varen sortir al carrer, una vegada més, per celebrar la victòria blaugrana. Mentrestant, el món sencer es rendia als peus del Barça, que havia practicat un futbol de somni, exquisit, espectacular, amb un equip replet de jugadors del planter (en concret 7 a la final) i amb un entrenador jove i sense experiència que ho havia guanyat tot en el seu primer any.

El Barça, amb el seu estil únic i inconfusible, acabava d'escriure una pàgina d'or a la història del futbol.

**INSTAL·LACIONS
PERE**

- ◆ Electricitat
- ◆ Calefacció
- ◆ Gas
- ◆ Aigua
- ◆ Aire condicionat

La Nou de Gaià (Tarragona)
Mòbil: 609 23 53 08

INFORMACIÓ

Medicina

Pandemia por el virus de la Influenza A, H1N1

Un nuevo virus, conocido también como gripe porcina, que se transmite por vía respiratoria, de persona a persona, recibe un seguimiento mediático masivo y tiene en vilo a la población. En la mayoría de los casos los infectados manifiestan síntomas leves y se recuperan rápida y totalmente, sin la necesidad de atención médica específica

Per Jesús Gómez

La Organización Mundial de la Salud (OMS) ha establecido el nivel 6 de Alerta de Pandemia para la infección por el virus de la influenza A, H1N1, conocida también como gripe porcina por tratarse de una infección respiratoria de los cerdos. Se trata de un virus que no había circulado en los seres humanos y que se contagia con facilidad de persona a persona, de modo que, a día de hoy, una mayor diseminación se considera inevitable. En estos momentos nos encontraríamos en los primeros días de esta pandemia con muchas incógnitas por delante. De lo que no cabe duda es de que jamás ninguna pandemia fue detectada tan tempranamente ni observada tan de cerca con un despliegue mediático tan masivo. Esta detección precoz representa sin duda una gran ventaja -podemos seguirla desde sus primeros pasos y dispondremos de tratamiento y vacuna antes de una posible expansión masiva-, pero siempre con la incertidumbre de lo que pueda suceder, ya que es el virus quien dicta las reglas y este virus en particular, como todos los virus de la influenza, puede cambiar esas reglas sin que esos cambios puedan preverse.

Lo primero que es necesario dejar claro es que la declaración de "Pandemia" habla tan sólo de su capacidad de expandirse y nada tiene que ver con la gravedad de la infección.

La evidencia que hoy tenemos, en los primeros días de la pandemia, es que la inmensa mayoría de los pacientes experimentan síntomas leves y se recuperan rápidamente y por completo, en la mayoría de los casos sin ningún tipo de tratamiento médico específico.

Los casos graves o fatales tienen que ver con complicaciones como su progresión a una neumonía,

algo que por otro lado también sucede en nuestra gripe común aunque, según parece, con la diferencia de que

la nueva gripe afectaría preferentemente a un sector más joven de la población

mientras que las complicaciones de la gripe común se dan en personas debilitadas y de avanzada edad (objetivo fundamental de nuestra campaña de vacunación antigripal anual).

A fecha del día que escribo, en todo el mundo se han producido 59.814 casos. En Europa, los casos son 6.092, la mayoría de ellos en Reino Unido (4.250), seguida por España con 541 enfermos. De los casos producidos en Europa sólo ha habido una muerte producida por la enfermedad (en Reino Unido) y de los producidos en España son dos los casos graves hasta la fecha: Una joven embarazada (grupo particularmente sensible), hospitalizada en Madrid, que ha desarrollado una neumonía; y un hombre de 32 años, hospitalizado en el Joan XXIII de Tarragona con complicaciones respiratorias severas que ya tenía antecedentes de infecciones respiratorias.

Al margen de las particulares complicaciones, las manifestaciones clínicas de la nueva gripe son similares a la de la gripe estacional: fiebre, tos, dolor de cabeza, garganta y músculos, malestar general... Con una mayoría de casos leves e incluso asintomáticos (que pueden haber pasado desapercibidos, de modo que resulta en realidad difícil conocer con exactitud su actual extensión en seres humanos).

Al igual que la gripe común también su transmisión¹ es vía respiratoria por lo que las medidas elementales a tomar son similares: Quedarse en casa, en reposo (sin acudir al trabajo o a la escuela), tomar abundantes líquidos, cubrirse la boca y nariz con pañuelos desechables al toser o estornudar y lavarse las manos con agua y jabón después, tratamiento sintomático... Aunque, como decía antes, la mayoría de los casos detectados se recuperaron plenamente sin necesidad de atención médica específica, disponemos de dos tipos de fármacos antivíricos que permiten prevenir y tratar con eficacia la enfermedad y, cabe reseñar, que recientemente

la ministra de Sanidad ha asegurado que "todas las comunidades autónomas cuentan con suficientes antivirales de cara a una segunda oleada de la gripe A en otoño".

Por otro lado, además de los antivirales,

todo hace suponer que de cara al otoño dispondremos también de la vacuna específica,

cuya fabricación los laboratorios ya han anunciado. Actualmente, la Comisión de Salud Pública analiza cuales serían los grupos de riesgo (de vacunación preferente) y qué cantidad de vacunas serían necesarias para prevenir la enfermedad. Una vez identificados los grupos de riesgo, España y el resto de países de la Unión Europea se coordinarían para tratar de unificar sus criterios de vacunación.

La preocupación vendría por los casos graves que se presentan en jóvenes y embarazadas, pero aquí dispondremos de antivirales específicos, además de la vacuna preventiva. Probablemente, los mayores temores de la OMS se centren en el impacto que la expansión de la epidemia pueda tener en los países más pobres, como los del continente africano, o en antecedentes como el de la gripe española (1918-1919) que también comenzó de forma suave y acabó causando millones de muertos. En cualquier caso, el virus dicta sus reglas y, como declaraba su directora general, Margaret Chan, "puede que este virus desaparezca, puede que se quede como está o puede que se agrave".

De lo que no cabe duda es de que esta pandemia, de momento con un impacto sanitario leve, tiene ya un impacto mediático y económico elevadísimo (prefiero no pensar que los fuertes intereses económicos involucrados puedan condicionar parte del circo mediático y del miedo generado).

A veintiocho de junio del 2009

¹ No se ha demostrado que se transmita al ser humano por ingestión de carne de cerdo y, de hecho, se sabe que el virus de la gripe porcina muere al cocinar los alimentos a una temperatura de 70° C, por lo que estos alimentos pueden consumirse.

Curset d'iniciació a la fotografia digital

Obrint les portes a la creativitat

Quinze persones segueixen el curset d'iniciació a la fotografia digital impartit per David Pallarès, el qual es va promoció a les ràdios locals d'Altafulla i Torredembarra

Per David Pallarès

Acte de divulgació del curs a l'emissora de Ràdio Torredembarra

Una de les moltes iniciatives culturals que s'han portat a terme aquesta primera meitat d'any 2009 per part de la regidoria de cultura ha estat el curset que es va donar d'iniciació a la fotografia digital.

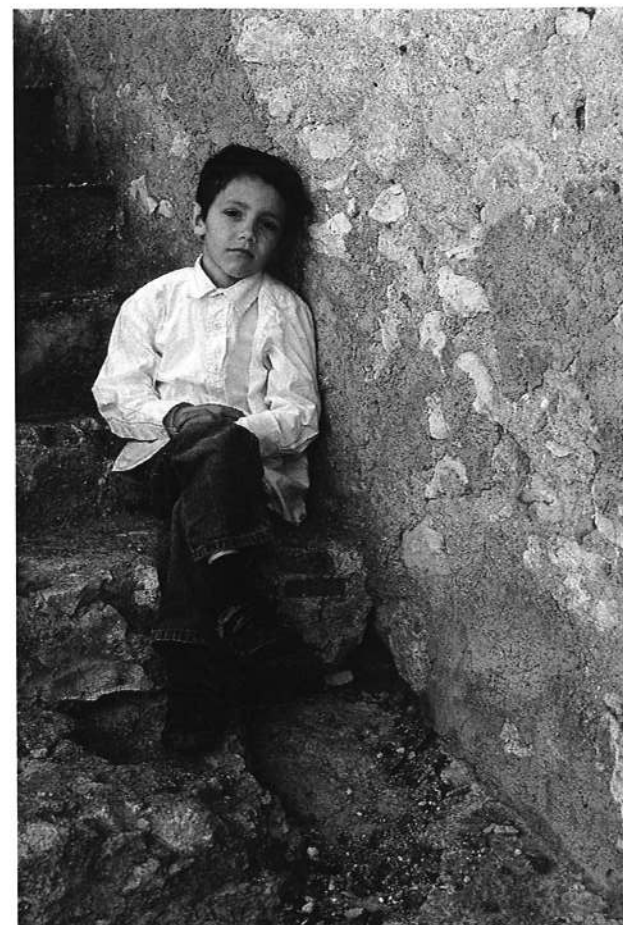
Després d'una bona tasca de divulgació i propaganda del curset

en diferents ràdios locals com la de Torredembarra i Altafulla, es va aconseguir reunir a 15 persones per tal de fer un apropament a l'art de la fotografia.

El curset, que es va impartir en unes de les sales del Castell, va durar sis setmanes entre abril i maig, i va anar a càrrec del David

Pallarès, fotògraf aficionat que també col·labora en la revista El Nou Gaià.

Les classes van ser teòriques i pràctiques fent sortides per la Nou i pel Roc de Sant Gaietà, on els alumnes van poder posar en pràctica els coneixements recentment adquirits.

Una de les fotos feta per un dels assistents al curs

Al final del curset i coincidint amb la magnífica exposició de la Biennial de fotografia que hi havia al castell, els alumnes del curset de foto també van fer una petita exposició dels seus treballs que fou ubicada al casal de la Nou, per tal que tots els vilatans poguessin admirar-ne la qualitat.

El curset es va tancar amb un dinar que acollí a membres del curset i les seves famílies per seguir parlant de fotografia i del que fes falta.

Moltes de les fotos que es van realitzar estan penjades a la xarxa en el web de fotografia per excel·lència com és FLICKR; si busqueu FOTOGAIÀ a l'apartat de "personas" que és com es coneix el petit grup que en David Pallarès i els seus alumnes han creat per anar fent sotides i gaudint dels nostres paisatges, hi trobareu moltes d'aquestes boniques instantànies perquè en pogueu gaudir.

Foto del monument nouenc a la Verge de les Neus

FRI-NOU

JOAN MONTRAGULL CIVIT

Aire condicionat
i
refrigeració

Tel. 677 696 901

Vicenç Ferrer

Una vida dedicada als més pobres

Mort recentment i proposat al premi Nobel de la Pau, deixa en herència la seva fundació que ha fet un treball immens per ajudar els més necessitats d'una de les zones més pobres de l'Índia

Per Núria Virgili

La Núria Virgili i els seus fills, la Clara i el Ferran a Anantapur, l'estiu 2008

Des de la mort el dia 19 de juny de Vicenç Ferrer s'han llegit molts comentaris elogiosos sobre la seva persona. La nostra sensació, després d'haver gaudit d'una estada de 4 dies a la seva Fundació a Anantapur l'estiu passat va ser que estàvem davant d'una obra impressionant i col·loso fruit d'una forta personalitat amb idees molt senzilles i molt clares: "Els desemparats d'aquest món necessiten fets i no només paraules".

Vicenç Ferrer desprenia senzillesa i bondat. Era un torrent d'energia i idees noves a desenvolupar. Contagiava entusiasme, sempre pensant com ajudar els més pobres. Era proper escoltant i expli-

cant. Era un estratega, va fer realitat un sistema del qual moltes ONG han pres model i el segueixen. Arribava als sentiments de les persones que poden ajudar i als que necessiten ajuda.

La Fundació Vicenç Ferrer (FVF), desenvolupa la seva tasca des de fa 40 anys en una zona molt pobre del sud de l'Índia, a la regió d'Anantapur, on ha creat un programa de desenvolupament integral per ajudar els més desfavorits fent-los els protagonistes de les accions que es duen a terme. Els programes de col·laboració són: l'apadrinament, el programa de dona a dona, soci col·laborador i col·laboració per projecte.

En aquest moment beneficia a 2,5 milions de persones, arriba a 2.135 pobles i dona feina permanent a 1846 persones, escolaritza a 120.000 nens i nenes i ha construït 26.000 vivendes, d'elles 1.339 adaptades a persones amb discapacitats.

Els ingressos que generen 155.000 col·laboradors permeten finançar la construcció de les vivendes, escoles, hospitals i clíniques rurals i també asseguren l'assistència sanitària als apadrinats i a les seves famílies.

Un dels pilars fonamentals és ajudar la transformació de les persones a través de l'educació, per transformar la societat en humanitat.

Els principis de la seva obra són plens de sentit comú:

- Filosofia de treball basada en l'acció.
- Creure en les persones i les seves capacitats de desenvolupament.
- Treball basat en la participació activa dels beneficiaris dels programes.

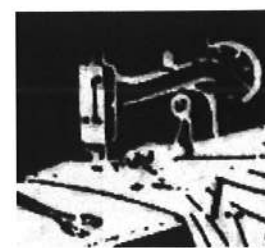
En Vicenç Ferrer enmig d'una colla de nens

Val molt la pena explicar i propagar els valors en què sustentà la seva obra, sobretot en contraposició als valors que imperen al nostre món.

Estem ben convençuts que les aportacions que es puguin fer a la FVF són molt ben gestionades des del punt de vista econòmic, i que administren i promouen uns valors ètics inqüestionables.

Va arribar a la gent necessitada. Mireu les imatges, mireu com la gent l'estimava. No es gens fàcil d'aconseguir. Us animem a col·laborar-hi. I si en algun moment podeu visitar la FVF a Anantapur, no us ho perdeu! És una experiència inoblidable i molt enriquidora, per a petits i grans!

MERCERIA

PEPI

Av. Catalunya, 30
Tel. 977 655 280
43763 La Nou de Gaià
(Tarragona)

Núria
alimentació

C/ RAVAL DELS HOSTALETES, 23
43763 LA NOU DE GAIÀ
TARRAGONA

977 649 018

al Nou de Gaià

Josep Virgili

► tel. 977655608
609549906

Els Safaretjos

S'inaugura l'Àrea de Lleure

Amb la presència del president de la Diputació, Josep Poble, qui va alabar la bellesa del poble, i l'assistència dels alcaldes de la Nou en democràcia

Per Toni Mellado

■ A l'acte s'hi van reunir els tres alcaldes de la Nou de l'època democràtica

■ En Toni Mellado dirigeix unes paraules als assistents lloant les característiques de l'indret

■ L'equip de govern de l'ajuntament de la Nou i el president de la Diputació, el Sr. Josep Poble, fan els parlaments d'inauguració de l'àrea

El passat mes d'abril es va inaugurar l'àrea de lleure coneguda pels safaretjos. Aquesta disposa de barbacoes, aigua potable, pàrquing i una zona recreativa pels més menuts. A més, s'hi han plantat uns àlbers magnífics que la delimiten del torrent. És justament el torrent, normalment sec però amb un enorme potencial de crescuda, el que dóna sentit a l'espai.

L'àrea de lleure disposa de barbacoes, aigua potable, aparcament i zona d'esbarjo per als més menuts

Els torrents i rieres mediterrànies són cursos intermitents d'aigua que poden convertir-se en un veritable malson ja que el clima mediterrani es caracteritza per situacions sobtades d'intenses pluges. La presència d'espècies vegetals que necessiten humitat per créixer ens demostra que tot i no portar normalment aigua, aquesta sí que és abundant i propera a la superfície. Fa dècades que hi havia un brollador natural, però la sobreexplotació de l'aquífer va fer que aquest desaparegués.

Tanqueu els ulls i imagineu-vos els safaretjos plens d'aigua, el brogit dels sortidors, freixes, joncs i canyissos... Qui sap si algun dia ho tornarem a veure! Cal remoure la canya, plantar vegetació autòctona, recuperar el nivell freàtic, i un llarg reguitzell d'actuacions.

Potser algun dia tot tornarà al seu lloc. Somiar no costa gens. El que sí podem fer és recórrer el lloc mentre contemplem la ginesta en flor i els oms com s'aferren al subsòl.

Entre vinyes, garrofers i oliveres, l'aigua algun dia farà, que "Els safaretjos" ho siguin de veritat...

La Biblioteca

El castell allotja un nou servei cultural

L'acte d'inauguració, que va tenir lloc el 26 d'abril, fou presidit pel Sr. Albert Vallvé, vicepresident de la Diputació de Tarragona

Per Josepa Figueras

Des del 26 d'abril a la Nou tenim biblioteca municipal. Aquest nou espai que té la seva seu al Castell, al segon pis concretament, va ser inaugurat pel Sr. Albert Vallvé vicepresident de la Diputació de Tarragona.

La biblioteca compta amb les seccions d'adults i infantil i hi podem trobar llibres de consulta i lectura, jocs didàctics i premsa diària amb les publicacions tarragonines El Punt i el Diari de Tarragona. També hi ha ordinadors amb accés a internet.

Per fer ús d'aquest espai i del material de què disposa cal:

- **Tenir el carnet d'usuari per accedir al préstec de llibres i a la connexió d'internet.**
- **Els menors de 8 anys han d'anar acompanyats d'un adult.**
- **La connexió a Internet és gratuïta i en períodes de 30 minuts per usuari.**
- **Els infants han de llegir mitja hora abans d'accedir a l'ús dels ordinadors.**
- **El préstec dóna dret a disposar de tres llibres per un període de 15 dies.**

L'horari d'obertura és de 17:00 h. a 20:00 h., dimarts, dijous i divendres i hi ha una persona encarregada d'atendre els usuaris.

■ Durant l'acte d'inauguració alumnes del CEIP Codinetes canten unes cançons

■ La regidora de cultura de la Nou, Josepa Figueras, agraeix a la regidora de Cultura de Torredembarra, Rosa M. Guasch, el suport rebut per condicionar i ordenar el material de la biblioteca municipal de la Nou

Per altra banda, amb la col·laboració de l'Ampa CEIP Codinetes s'estan organitzant activitats paral·leles com conta-contes, tallers, xerrades, etc. Quan estiguin definides les dates, des de la regidoria de Cultura s'anirà informant puntualment.

Bar Casal

La Nou de Gaià

C. Cases Noves
Tel. 977 655 564

Festa Major

Parament de taula i art floral

Durant la Festa Major d'enguany, a la planta baixa del centre cultural ubicat al castell, va tenir lloc un taller de parament de taula i art floral, que va tenir una elevada participació. Aquí en teniu una petita mostra:

Ornaments florals

Algunes participants al taller

Rafael Rey Fernández

Venda i instal·lació
de mampares

Av. Catalunya, 42
43763 La Nou de Gaià

Mòbil 657 800 098
Fax 977 655 618

FUSTERIA I EBENISTERIA

MONTRAGULL

Tel i fax: 977 65 55 40 Mòbil: 659 14 61 12
C/ Cases Noves, 54 43763 la Nou de Gaià

Fabricació pròpia en fusta massissa

Plataforma Salvem El Gaià

Plantada d'arbres de ribera a la desembocadura del Gaià

Per Lluís Gurrera

L'activitat de l'1 de març s'emmarcava en els actes de celebració del 10è aniversari de la plataforma ciutadana Salvem el Gaià, que té com a objectiu prioritari que torni a baixar aigua pel riu Gaià, és a dir, que es recuperi el cabal ecològic del riu, i que torni a tenir un paper socialitzador i que se'n dignifiqui l'ús. Per això, i aprofitant el dia mundial del medi ambient, cada any s'organitza una reforestació amb arbres de ribera a la reserva de fauna salvatge de la desembocadura del riu

Gaià: tamarius, gatells, freixes de fulla petita, oms, àlbers, arbustos i plantes com el jonc.

En un indret que hem anomenat "el racó de la Nou de Gaià", diferents famílies de la Nou de Gaià han plantat, com es va fer l'any passat, tamarius i gatells. És interessant que es pugui fer un seguiment de com evolucionen els arbres plantats, sobretot en els mesos més complicats d'estiu, fins i tot caldria anar-los a regar.

La Júlia plantant un arbre

L'Albert a punt per la plantada

Grup de nouenqs que participaren a la plantada d'arbres

Registre Civil 1r semestre 2009

Naixements:

ÀDAM EL MIRI ALVAREZ	11/02/2009
BIEL FERRE RAFÍ	22/02/2009
AMIN OULAD ALI	4/05/2009
DANIEL MENDEZ SIMÓ	22/06/2209

Defuncions:

JUAN LARA RUBIO	25/05/2009
-----------------	------------

”la Caixa”